

บทที่ 4

รูปของคู่นามกับกริยาในภาษาไทย

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงรูปของคู่นามกับกริยาในภาษาไทย ซึ่งจัดได้เป็นประเภทต่างๆ โดยใช้ องค์ประกอบทางรูปที่ต่างกันในแต่ละคู่นามกับกริยามาเป็นเกณฑ์ในการจำแนก จากจำนวนองค์ประกอบของ สัญญานในภาษามือ 5 องค์ประกอบ องค์ประกอบที่ใช้จำแนกสัญญานนามกับกริยาที่มีท่ามือเหมือนกัน มีเพียง 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบกรเคลื่อนมือ และองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ ทำให้สามารถจัดคู่นามกับกริยาใน ภาษามือไทยได้ 2 ประเภท คือประเภทที่มีองค์ประกอบต่าง 2 องค์ประกอบ และประเภทที่องค์ประกอบต่าง 1 องค์ประกอบ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบกรเคลื่อนมือ และองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือของคู่นามกับกริยาแต่ละ ประเภทแสดงในตารางที่ (1) และ (2) ดังนี้

- ตารางที่ (1) คู่นามกับกริยาประเภทที่มีองค์ประกอบต่าง 2 องค์ประกอบ :
องค์ประกอบกรเคลื่อนมือ และองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ (ภาพที่ 1-122)
- ตารางที่ (2) คู่นามกับกริยาประเภทที่มีองค์ประกอบต่าง 1 องค์ประกอบ :
องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ (ภาพที่ 123-155)

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์คู่นามกับกริยาแต่ละประเภท แสดงคู่นามกับกริยาในแต่ละหมวดศัพท์ แต่ละคู่สัญญานประกอบด้วยภาพและผลการวิเคราะห์ ภาพที่แสดงไว้เป็นภาพการทำสัญญานกริยา เนื่องจาก สัญญานกริยาทุกตัวมีองค์ประกอบทางรูปครบทั้ง 5 องค์ประกอบ องค์ประกอบต่างของคู่นามกับกริยา แบ่งได้ เป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

1. อาการของการเคลื่อนมือ แบ่งเป็น

1.1 อาการเคลื่อนมือแบบยัง

อาการเคลื่อนมือแบบยัง หมายถึง อาการเคลื่อนมือที่ไม่ผ่อนคลาย เกิดจากการ จำกัดระยะเวลาการเคลื่อนมือให้เล็ก สั้นหรือแคบ ดัดขัด รวดเร็ว มักทำโดยเคลื่อนข้อมือหรือ ข้อศอกอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น และมักเคลื่อนมือกลับมายังจุดเริ่มต้นอย่างรวดเร็วด้วย

1.2 อาการเคลื่อนไหวแบบต่อเนื่อง

อาการเคลื่อนไหวแบบต่อเนื่อง หมายถึงการเคลื่อนไหวที่เป็นไปอย่างสิ้นไหลและต่อเนื่อง ไม่มีลักษณะติดขัด โดยเฉพาะบริเวณข้อมือและข้อศอกมีการเคลื่อนไหวอย่างอิสระ มักทำให้ภาพสัญญาณมีขนาดใหญ่กว่าภาพสัญญาณที่ทำด้วยอาการเคลื่อนไหวแบบอื่น

1.3 อาการคงท่ามือ

อาการคงท่ามือ หมายถึงการเคลื่อนไหวซึ่งมักเริ่มขึ้นด้วยอาการเคลื่อนไหวต่อเนื่อง แต่อาการเคลื่อนไหวในตอนท้ายจะจบลงอย่างฉับพลันทันที มักมีการคงท่ามือและแขนไว้เป็นเวลาดำเนินๆ

2. จำนวนครั้งของการเคลื่อนไหว แบ่งเป็น

2.1 หมายเลข 1	หมายถึง	ไม่มีการทำสัญญาณซ้ำ
2.2 หมายเลข 2,3 , ...	"	มีการทำสัญญาณซ้ำ
2.3 รัว	"	มีการทำสัญญาณซ้ำ แต่นับจำนวนไม่ได้

3. ทิศทางการเคลื่อนไหวแสดงด้วยลูกศรประกอบภาพ

4. องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ แบ่งเป็น

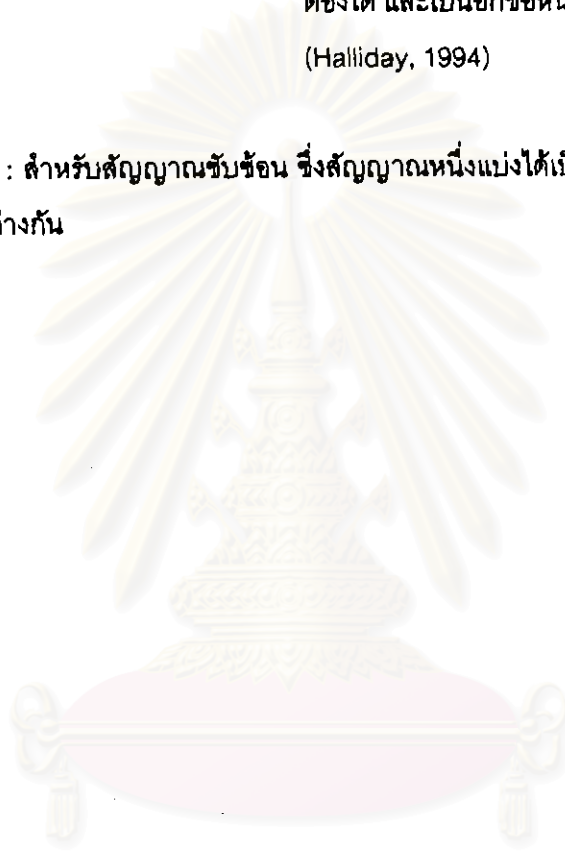
4.1 คิ้ว	ระบุรูปแบบของคิ้ว หรือความมากน้อย
4.2 ตา	ระบุรูปแบบของตา หรือความมากน้อย
4.3 ปาก	ระบุรูปแบบของปาก หรือความมากน้อย
4.4 ศีรษะ	ระบุรูปแบบของศีรษะ หรือความมากน้อย
4.5 ลำตัว	ระบุรูปแบบของลำตัว หรือความมากน้อย

5. ประเภทของความสัมพันธ์ทางความหมาย แบ่งเป็น

5.1 เครื่องมือ	หมายถึง	นามเป็นอุปกรณ์หรือวัตถุที่ใช้ประกอบกริยา โดยเครื่องมืออาจเป็นสิ่งมีชีวิต หรือสิ่งไม่มีชีวิตก็ได้
5.2 ผู้ทรงสภาพ	"	นามเป็นผู้ทรงสภาพ โดยผู้ทรงสภาพอาจเป็นสิ่งมีชีวิต หรือไม่มีชีวิตก็ได้
5.3 ผู้ถูก	"	นามเป็นผู้ถูกกระทบกระเทือน และอาจเปลี่ยนแปลงสภาพหรืออาการเพราะอาการของผู้ทำ

- 5.4 ผู้ก่อการ “ นามเป็นผู้ก่อให้เกิดอาการหรือกริยา โดยนามเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต หรือไม่มีเจตนาให้เกิดอาการ
- 5.5 ผู้เสริม “ นามเป็นผู้ช่วยเสริมความหมายของกริยาให้ครบถ้วนสมบูรณ์ และนามผู้เสริมอาจเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ได้ (ภาณุ, 2527) นามเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจับต้องได้ และเป็นอีกชื่อหนึ่งของกระบวนการ (Halliday, 1994)

หมายเหตุ : สำหรับสัญลักษณ์ซับซ้อน ซึ่งสัญลักษณ์หนึ่งแบ่งได้เป็นส่วนๆ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ส่วนของสัญลักษณ์ที่มีความแตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 คู่นามกับกริยาที่มีองค์ประกอบต่าง 2 องค์ประกอบ
(องค์ประกอบกริยาเคลื่อนมือ และองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ)
ความสัมพันธ์ทางความหมายและภาพประกอบ

หมวดที่ 1 หมวดสิ่งของ

1	กบเหลาดินสอ	เหลาดินสอ	
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	4	3	
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก+ผงกศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ			

2	กรรไกร*	ตัดด้วยกรรไกร	
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	2	3	
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก+ผงกศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ			

3	กรรไกรตัดเล็บ*	ตัดเล็บ	
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	3	2	
ไม่ใช้มือ	-	แน้มปาก+ผงกศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ			

4	กรรไกรตัดหญ้า	ตัดหญ้าด้วยกรรไกร	
อาการ	ยัง	คงท่ามือ	
จำนวน	2	3	
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ			

5	กระเป๋านักเรียน	ถือกระเป๋านักเรียน	
อาการ	ต่อเนื่อง	ยัง	
จำนวน	4	ตัว	
ไม่ใช้มือ	-	โยกศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ			

6	กลิ้งส่องทางไกล	ส่องกลิ้งส่องทางไกล
อาการ	ยั้ง	ต่อเนื่อง
จำนวน	รัว	รัว
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก+โยกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

7	กลอนประตู*	ใส่กลอนประตู*
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

8	ก็ทอผ้า (ส่วนที่1)	ทอผ้า (ส่วนที่1)
อาการ	ยั้ง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	2
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก
	ก็ทอผ้า (ส่วนที่2)	ทอผ้า (ส่วนที่2)
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	2	2
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก+โยกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

9	กัญแจ*	ไขกัญแจ
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	รัว	รัว
ไม่ใช้มือ	-	เอียงศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

10	เก้าอี้*	นั่งเก้าอี้
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

11	ชั้นน้ำ*	ตักน้ำอาบด้วยชั้น
อาการ	ยั้ง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	3
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

12	เข็มเย็บผ้า (ส่วนที่1)	เย็บผ้า(ส่วนที่1)
อาการ	ยั้ง	ยั้ง
จำนวน	2	2
ไม่ใช้มือ	-	-
	เข็มเย็บผ้า (ส่วนที่2)	เย็บผ้า (ส่วนที่2)
อาการ	ยั้ง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	2
ไม่ใช้มือ	-	ผงคิ้วชะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

13	ไขควง*	หมุนไขควง*
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	2	3
ไม่ใช้มือ	-	ชยับปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

14	ควาด (ส่วนที่1)*	กวาดควาด (ส่วนที่1)
อาการ	ยั้ง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	2
ไม่ใช้มือ	-	-
	ควาด (ส่วนที่2)*	กวาดควาด (ส่วนที่2)
อาการ	ยั้ง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	2
ไม่ใช้มือ	-	แน่นปาก+โยกคิ้วชะ+ลำตัว
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

15	เครื่องเย็บกระดาษ*	เย็บกระดาษด้วยเครื่อง
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	2	2
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

16	คันเกียร์ (ส่วนที่1)*	โยกคันเกียร์ (ส่วนที่1)
อาการ	ยัง	ยัง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	-	-
	คันเกียร์ (ส่วนที่2)*	โยกคันเกียร์ (ส่วนที่2)
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	4
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก+โยกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

17	คีม*	บีบคีม
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	เหม้มปาก+เอียงศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

18	เครื่องช่วยฟัง*	สวมเครื่องช่วยฟัง
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	เอียงศีรษะ	เอียงศีรษะ+ผกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

19	เครื่องตัดหญ้า (1)*	ตัดหญ้าด้วยเครื่อง (1)
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	2
ไม่ใช้มือ	-	-

	เครื่องตัดหญ้า (2)*	ตัดหญ้าด้วยเครื่อง (2)	
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	1	1	
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+ก้มหน้า	
	เครื่องตัดหญ้า (3)*	ตัดหญ้าด้วยเครื่อง (3)	
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	3	1	
ไม่ใช้มือ	-	เฝ้าปาก	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ก่อการ			

20	ช้อน*	ตอก	
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	3	3	
ไม่ใช้มือ	เอียงศีรษะเล็กน้อย	เม้มปาก+ผงกศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ			

21	ช้อน**	กินด้วยช้อน	
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	3	2	
ไม่ใช้มือ	เปิดปากค้างไว้	เปิดแล้วปิดปาก	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ			

22	ชิป*	รูตชิป	
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	2	1	
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+หันศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ			

23	ตรา	ตีตรา	
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	3	2	
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+ผงกศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ			

24	ตาชั่ง	ชั่ง
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	เอียงศีรษะเล็กน้อย	เอียงศีรษะ+เม้มปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

25	เตารีด*	รีดผ้า
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	3
ไม่ใช้มือ	-	เอียงศีรษะไปมา
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

26	ทัพพี	ตักด้วยทัพพี
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	2
ไม่ใช้มือ	ก้มศีรษะเล็กน้อย	ก้มศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

27	โทรศัพท์*	คุยโทรศัพท์
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	เอียงศีรษะเล็กน้อย	เอียงศีรษะ+ขมบขมบปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

28	นกหวีด*	เป่านกหวีด
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	ห่อปากและผกศีรษะ	ห่อปาก+ผกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

29	น้ำมันรด*	เติมน้ำมันรด
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	ห่อปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

30	บุหรี*	สูบบุหรี
อาการ	ยั้ง	ต่อนื่อง
จำนวน	3	2
ไม่ใช้มือ	เหยอปากเล็กน้อย	เหยอปาก+เอียงศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

31	ประแจ*	ไขประแจ
อาการ	ยั้ง	ต่อนื่อง
จำนวน	3	2
ไม่ใช้มือ	-	แน้มปาก+ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

32	ประตู*	เปิดประตู
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	แน้มปากแล้วจึงเปิดปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

33	ประตูรั้ว*	ปิดประตูรั้ว
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	แน้มปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

34	ปลັก*	เสียบปลັก
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	แน้มปากแล้วเหยอออก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

35	ปิ่น*	ยิงปิ่น
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

36	แบ้งผัดหน้า (1)	ผัดหน้าด้วยแบ้ง (1)
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	-	-
	แบ้งผัดหน้า (2)	ผัดหน้าด้วยแบ้ง (2)
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	รัว
ไม่ใช้มือ	เอียงศีรษะเล็กน้อย	แน้มปาก+เอียงศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

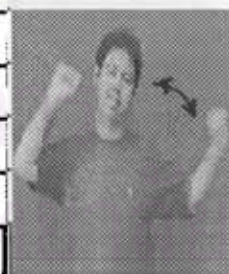
37	แปรงทาสี	ทาสี
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	4	3
ไม่ใช้มือ	-	เอียงศีรษะแล้วจิกโขกตัว
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

38	ผมเปีย	ถักผมเปีย
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	หันศีรษะ	หันศีรษะ+แน้มปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้เสริม		

39	ผ้าเช็ดตัว*	เช็ดตัว
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	4
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก+ศีรษะ+ลำตัว
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

40	ผ้าห่ม*	ห่มผ้า
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	มุมปากขึ้น+ผกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

41	พลั่ว*	ขุด
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก+ผกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

42	ไฟแช็ค*	จุดไฟแช็ค
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก+ผกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

43	มีด**	เหลา
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	4
ไม่ใช้มือ	-	แน้มปาก+ผกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

44	ไม้กวาด*	กวาด
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	2
ไม่ใช้มือ	-	สะกดคำ+ผกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

45	ไม้ขีดไฟ*	จุดไม้ขีดไฟ
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

46	ไมโครโฟน	ร้องเพลง
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	3
ไม่ใช้มือ	เอียงศีรษะเล็กน้อย	โยกศีรษะ+ขยับปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

47	ไม้จิ้มฟัน	ตะเกียบ
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	2
ไม่ใช้มือ	เปิดปาก	เปิดปาก+ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

48	ไม้ปิดชนไก่ (1)	ปิดไม้ชนไก่ (1)
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	-	-
	ไม้ปิดชนไก่ (2)	ปิดไม้ชนไก่ (2)
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	รัว	รัว
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก+สั่นศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

49	ไม้เรียว (1)	เขี่ยน (1)
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	-	-
	ไม้เรียว (2)	เขี่ยน (2)
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

50	ไม้หนีบผ้า*	หนีบผ้า
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	3
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

51	ยางลบ*	ลบ
อาการ	ยั้ง	ต่อเนือง
จำนวน	3	3
ไม่ใช้มือ	-	แน้มปาก+เอียงศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

52	ยาสีฟัน**	บีบยาสีฟัน
อาการ	ยั้ง	ต่อเนือง
จำนวน	4	1
ไม่ใช้มือ	-	ตามองมือ+แน้มปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

53	รถเข็น	เข็นรถ
อาการ	ยั้ง	ต่อเนือง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	แน้มปาก+โยกลำตัว
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

54	ร่ม*	กางร่ม
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	แน้ม-เปิดปาก-ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

55	ลูกบิดประตู*	หมุนลูกบิดประตู
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	4	1
ไม่ใช้มือ	เอียงศีรษะเล็กน้อย	แน้มปาก+เอียงศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

56	ลูกเห็บ	ลูกเห็บตก
อาการ	ยั้ง	ต่อเนือง
จำนวน	4	4
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก+เอียงศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ก่อการ		

57	เลื่อย*	เลื่อยไม้
อาการ	ยั้ง	ต่อเนือง
จำนวน	3	2
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+ผกศึระะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

58	แว่นตา	สวมแว่นตา
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	เบิงตา+ค่อมศึระะ	เบิงตา+ค่อมศึระะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

59	สก๊อตเทป*	แปะสก๊อตเทป
อาการ	ยั้ง	ต่อเนือง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	ผกศึระะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

60	สบู่อ*	ถูสบู่
อาการ	ยั้ง	ต่อเนือง
จำนวน	3	3
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+โยกศึระะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

61	สเปรย์ฉีดผม*	ฉีดผม
อาการ	ยั้ง	ต่อเนือง
จำนวน	3	4
ไม่ใช้มือ	มองมือ	มองมือ+ยื่นปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

62	ล้อม*	ตักด้วยล้อม
อาการ	ยั้ง	ต่อเนือง
จำนวน	2	2
ไม่ใช้มือ	-	เปิดแล้วปิดปาก+ผกศึระะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

63	หนังสือ*	เปิดหนังสือ
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	ผกศิระชะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

64	หน้ากากกันก๊าซ*	สวมหน้ากากกันก๊าซ
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	แน้มปาก+เล็กคิ้ว
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

65	หน้าต่าง*	เปิดหน้าต่าง
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก+ศิระชะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

66	หวี*	หวีผม
อาการ	ยั้ง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	2
ไม่ใช้มือ	เฉียงศิระชะเล็กน้อย	ยื่นปาก+เฉียงศิระชะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

67	หาบ	หาบหาบ
อาการ	ยั้ง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	4
ไม่ใช้มือ	-	ห่อปาก+ผกศิระชะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

68	หูฟัง*	สวมหูฟัง
อาการ	ยั้ง	คงท่ามือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	ขยับศิระชะ	แน้มปาก+ขยับศิระชะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

หมวดที่ 2 ยานพาหนะ

69	เครื่องบิน*	เครื่องบินบิน
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ก่อการ		

70	จรวด*	จรวดพุ่ง
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	4	1
ไม่ใช้มือ	เขย่งปากเล็กน้อย	เป่าปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ก่อการ		

71	มอเตอร์ไซด์	ขี่มอเตอร์ไซด์
อาการ	ต่อเนื่อง	ยัง
จำนวน	3	ริ้ว
ไม่ใช้มือ	เอียงศีรษะเล็กน้อย	เป่าปากและเอียงศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

72	รถตำรวจ	รถตำรวจแล่น
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	5
ไม่ใช้มือ	-	เปิดสลับปิดปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ก่อการ		

73	รถไฟฟ้า	รถไฟฟ้าแล่น
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ก่อการ		

74	เรือ*	เรือแล่น
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ก่อการ		

75	เรือใบ*	เรือใบแล่น
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ก่อการ		

76	ลิฟต์**	ลิฟต์ขึ้น
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ก่อการ		

หมวดที่ 3 ของกิน

77	กล้วย	ปอกกล้วย
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	3
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

78	กาแฟ	ชงกาแฟ
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	3
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+ศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

79	ชองกิน*	กิน
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	4	1
ไม่ใช้มือ	เมื่อยปากเล็กน้อย	เม้มปาก+ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

80	ไซ้ (1)	ตอกไซ้ (1)
อาการ	ยัง	ต่อนื่อง
จำนวน	2 (ซ้ำทีละส่วน)	1
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก
	ไซ้ (ส่วนที่ 2)	ตอกไซ้ (ส่วนที่ 2)
อาการ	ยัง	ต่อนื่อง
จำนวน	2 (ซ้ำทีละส่วน)	1
ไม่ใช้มือ	-	ผงกศีรษะแล้วจึงเปิดปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

81	เครื่องดื่ม**	ดื่ม
อาการ	ยัง	ต่อนื่อง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	แหงนหน้า+เปิดปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

82	ชาดูง	ชงชาดูง
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	-	เอียงศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

83	ฝรั่ง	เจาะฝรั่ง
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	-	เม้มแล้วจึงเปิดปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

84	มะพร้าว	ชูดมะพร้าว
อาการ	ยัง	ต่อนื่อง
จำนวน	4	3
ไม่ใช้มือ	-	ก้มศีรษะ+แ้มปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

85	มังคุด (ส่วนที่ 1)	ปอกมังคุด (ส่วนที่ 1)
อาการ	ยัง	ต่อนื่อง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	-	แ้มปาก
	มังคุด (ส่วนที่ 2)	ปอกมังคุด (ส่วนที่ 2)
อาการ	ต่อนื่อง	ต่อนื่อง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	-	แ้มแล้วจึงเปิดปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

86	มันแกว (1)	ปอกมันแกว (1)
อาการ	ต่อนื่อง	ต่อนื่อง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	เอียงศีรษะ	เอียงศีรษะ
	มันแกว (ส่วนที่ 2)	ปอกมันแกว (ส่วนที่ 2)
อาการ	ยัง	ต่อนื่อง
จำนวน	2	2
ไม่ใช้มือ	-	แ้มปาก+ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

87	อมยิ้ม	อมอมยิ้ม
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	ขยับปาก	ขยับปาก+โยกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

88	ไอศกรีมโคน*	กินไอศกรีมโคน
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	3
ไม่ใช้มือ	เปิดปาก	เปิดปาก+ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

หมวดที่4 เครื่องแต่งกาย

89	เข็มกลัด*	ก๊กลัดเข็มกลัด
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

90	เข็มขัด*	สวมเข็มขัด
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

91	ใจกระบะเบน	นุ่งใจกระบะเบน
อาการ	ต่อเนื่อง	ยัง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	หันศีรษะ+ลำตัว	เม้มปาก+หันศีรษะ+ลำตัว
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

92	ถุงน่อง (ส่วนที่ 1)	สวมถุงน่อง (ส่วนที่1)
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	รัว	รัว
ไม่ใช้มือ	เป่าปากเล็กน้อย	เป่าปาก
	ถุงน่อง (ส่วนที่ 2)	สวมถุงน่อง (ส่วนที่ 2)
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	ก้มศีรษะ	ก้มศีรษะ+เม้มปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

93	ต่างหู*	สวมต่างหู
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	หันศีรษะ	หันศีรษะ+เม้มปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

94	ถุงมือ*	สวมถุงมือ
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

95	สร้อยข้อมือ*	สวมสร้อยข้อมือ
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+ผกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

96	หมวก*	สวมหมวก
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	ค้อมศีรษะเล็กน้อย	ค้อมศีรษะ+ขยับปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

97	แหวน*	สวมแหวน
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+ก้มศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวดที่ 5 เครื่องเล่น

98	กระดานโต้คลื่น*	เล่นกระดานโต้คลื่น
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	4	3
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก+โยกลำตัว
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

99	กีตาร์*	เล่นกีตาร์
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	3
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก+ขยับศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

100	ชิงช้า*	นั่งชิงช้า
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	3
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก+ผกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

101	ตะกร้อ	เล่นตะกร้อ
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	มองมือ+ผกศีรษะเล็กน้อย	มองมือ+ผกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

102	เปียโน*	เล่นเปียโน
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	รัว	รัว
ไม่ใช้มือ	เอียงศีรษะ	เอียงศีรษะ+ขยับปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

103	ไฟ*	สับไฟ
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	4
ไม่ใช้มือ	-	แน้มปาก+ห่อไหล่
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

104	รถของเล่น (1)*	เล่นรถของเล่น (1)
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	-	-
	รถของเล่น (2)*	เล่นรถของเล่น (2)
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	แน้มแล้วเป่าปาก+ผกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

105	ไวโอลิน*	สีไวโอลิน
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	3
ไม่ใช้มือ	-	โยกศีรษะไปมา
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

106	สเก็ตบอร์ด (1)*	เล่นสเก็ตบอร์ด (1)
อาการ	ยัง	ยัง
จำนวน	2	2
ไม่ใช้มือ	-	-
	สเก็ตบอร์ด (2)*	เล่นสเก็ตบอร์ด (2)
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	4
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก+โยกลำตัว
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

หมวดที่ 6 เหตุการณ์

107	กอล์ฟ	ตีกอล์ฟ
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	ปิดลำตัวเล็กน้อย	เม้มปาก+ปิดลำตัว
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้เสริม		

108	งาน	ทำงาน
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	4
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก+ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้เสริม		

109	บาสเก็ตบอล (1)	เล่นบาสเก็ตบอล (1)
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	3
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก+ผงกศีรษะ
	บาสเก็ตบอล (2)	เล่นบาสเก็ตบอล (2)
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	ตามองมือ	ตามองมือ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

110	ป้องกัน	เล่นป้องกัน
อาการ	ยัง	คงท่ามือ
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก+โยกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

111	ฟุตบอล	เล่นฟุตบอล
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	-	นมัแล้วจึงเป่าปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้เตรียม		

112	มวย	ชกมวย
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	4	2
ไม่ใช้มือ	-	ตาจ้อง+ค้อม+เอียงศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้เตรียม		

113	ธนู	ยิงธนู
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	ค้อมศีรษะเล็กน้อย	ค้อมศีรษะแล้วนมัปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

114	วอลเลย์บอล	เล่นวอลเลย์บอล
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	2
ไม่ใช้มือ	-	ตามองมือ+เปิดปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

115	สกี	เล่นสกี
อาการ	ยัง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	2
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก+ปิดลำตัว
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวดที่ 7 สิ่งมีชีวิต

116	ต้นไม้	ต้นไม้โต
อาการ	ยัง	คางทำมือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	เบิ่งตาและเขยอปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

117	ต้นยาง	กรีดยาง
อาการ	ยัง	คางทำมือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

118	ทหาร	ตะเบ๊ะ
อาการ	ยัง	คางทำมือ
จำนวน	3	1
ไม่ใช้มือ	เขียงศีรษะ	เม้มปาก+เขียงศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้เสริม		

119	ทหาร*	ข้อมทหาร
อาการ	ยัง	ต๋อเนื่อง
จำนวน	4	4
ไม่ใช้มือ	-	ตามองมือ+ห่อปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

120	แมลงวัน	จับแมลงวัน
อาการ	ยัง	คางทำมือ
จำนวน	2	1
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

121	ยุง (1)	ตบยุง (1)
อาการ	ยัง	ต๋อเนื่อง
จำนวน	2 (ซ้ำทีละส่วน)	1
ไม่ใช้มือ	-	ก้มศีรษะ

	ยุง (2)	ตบยุง (2)	
อาการ	ยั้ง	ตอเนือง	
จำนวน	2 (ซ้ำทีละส่วน)	1	
ไม่ใช้มือ	-	แน้มปาก+ผงกศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก			

122	สุนัข (1)	เรียกสุนัข (1)	
อาการ	ยั้ง	ตอเนือง	
จำนวน	2	1	
ไม่ใช้มือ	-	ผงกศีรษะ	
	สุนัข (2)	เรียกสุนัข (2)	
อาการ	คงท่ามือ	คงท่ามือ	
จำนวน	1	1	
ไม่ใช้มือ	-	ก้มศีรษะ+จุกปาก	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้เสริม			

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 คูณามกับกริยาที่มืองค์ประกอบต่าง 1 องค์ประกอบ
(องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ) ความสัมพันธ์ทางความหมายและภาพประกอบ

หมวดที่ 1 สิ่งของ

123	กระจก (ส่วนที่ 1)	ส่องกระจก (ส่วนที่ 1)	
อาการ	ต่อนื่อง	ต่อนื่อง	
จำนวน	1	1	
ไม่ใช้มือ	-	ยักคิ้ว	
	กระจก (ส่วนที่ 2)	ส่องกระจก (ส่วนที่ 2)	
อาการ	คงท่ามือ	คงท่ามือ	
จำนวน	1	1	
ไม่ใช้มือ	เอียงศีรษะ	เอียงศีรษะไปมา	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ			

124	กระเป๋าเป้*	สะพายเป้	
อาการ	คงท่ามือ	คงท่ามือ	
จำนวน	1	1	
ไม่ใช้มือ	มกศีรษะ	โยกศีรษะและลำตัว	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ			

125	กระเป๋าสตรี	สะพายกระเป๋าสตรี	
อาการ	คงท่ามือ	คงท่ามือ	
จำนวน	1	1	
ไม่ใช้มือ	-	โยกศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ			

126	กล้องถ่ายรูป*	ถ่ายรูป	
อาการ	คงท่ามือ	คงท่ามือ	
จำนวน	2	2	
ไม่ใช้มือ	หรีตา+เอียงศีรษะ	หรีตา+เอียงแล้วมกศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ			

127	กล้องดูดาว	ส่องกล้องดูดาว
อาการ	คงท่ามือ	คงท่ามือ
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	ตาจ้อง	ตาจ้องและขยับศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

128	กัญชา	สูบกัญชา
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	3
ไม่ใช้มือ	ห่อปากเล็กน้อย	สูดปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

129	ครก	ตำ
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	5
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

130	คอมพิวเตอร์	พิมพ์คอมพิวเตอร์
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	รัว	รัว
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก+ศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

131	เครื่องตุ๋น (ส่วนที่ 1)*	ตุ๋น (ส่วนที่ 1)
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	-	ผงกศีรษะ
	เครื่องตุ๋น (ส่วนที่ 2)*	ตุ๋น (ส่วนที่ 2)
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	2
ไม่ใช้มือ	ยื่นปากเล็กน้อย	ยื่นปากและผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

132	เครื่องพิมพ์ดีด*	พิมพ์ดีด
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	รัว	รัว
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก+ศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

133	เครื่องเหลาดินสอ	เหลาดินสอด้วยเครื่อง
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	4
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+เอียงศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

134	จักรเย็บผ้า*	เย็บจักร
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	5	5
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+ผกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

135	ดาบ	ฟันดาบ
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	รัว	รัว
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก+หันศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

136	ดินสอ (ส่วนที่ 1)**	เขียนด้วยดินสอ (ส่วนที่ 1)
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	-	-

	ดินสอ (ส่วนที่ 2)**	เขียนด้วยดินสอ (ส่วนที่ 2)
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	เอียงศีรษะเล็กน้อย	เอียงศีรษะ+เม้มปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

137	ตะไบเล็บ*	ใช้ตะไบเล็บ	
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	รัว	รัว	
ไม่ใช้มือ	-	แน้มปาก+เอียงศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ			

138	ตะหลิว**	ผัดด้วยตะหลิว	
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	2	3	
ไม่ใช้มือ	-	ห่อปาก+ขยับศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ			

139	ปากกา (ส่วนที่ 1)**	เขียนด้วยปากกา (1)	
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	1	1	
ไม่ใช้มือ	-	-	
ปากกา (2)**			
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	1	1	
ไม่ใช้มือ	-	แน้มปาก+เอียงศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ			

140	แปรงลบกระดาน*	ลบกระดาน	
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	รัว	รัว	
ไม่ใช้มือ	-	ห่อปาก+หันศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ			

141	แปรงสีฟัน*	สีฟัน	
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	รัว	รัว	
ไม่ใช้มือ	เปิดปากเล็กน้อย	เปิดปาก+หันศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ			

142	ฝน**	ฝนตก
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	4
ไม่ใช้มือ	เอียงศีรษะเล็กน้อย	ห่อปาก+เอียงศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ก่อการ		

143	ภาพวาด	วาดภาพ
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	3
ไม่ใช้มือ	เอียงศีรษะเล็กน้อย	ห่อปาก+เอียงศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

144	ไม้ถูพื้น*	ถูพื้น
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	5
ไม่ใช้มือ	เอียงศีรษะเล็กน้อย	ห่อปาก+ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

145	ยาสระผม**	สระผม
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	4	5
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก+ผงกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้เสริม		

หมวดที่ 4 ยานพาหนะ

146	จักรยาน*	ขี่จักรยาน
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	3	4
ไม่ใช้มือ	-	โยกศีรษะ+ลำตัว
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

147	งานบิน*	งานบินบิน	
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	1	1	
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก+เฉียงศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ก่อการ			

148	รถไฟ*	รถไฟแล่น	
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	2	4	
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ก่อการ			

149	รถยนต์*	ขับเคลื่อนยนต์	
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	3	4	
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก+โยกศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ			

150	เรือดำน้ำ*	เรือดำน้ำแล่น	
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	1	1	
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ก่อการ			

151	สามล้อ	สามล้อแล่น	
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง	
จำนวน	1	1	
ไม่ใช้มือ	-	เป่าปาก+หันศีรษะ	
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ก่อการ			

หมวดที่ 5 ของกิน

152	แห้ว (ส่วนที่ 1)	ปอกแห้ว (ส่วนที่ 1)
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	-	ค้อมศีรษะ+เลิกคิ้ว
	แห้ว (ส่วนที่ 2)	ปอกแห้ว (ส่วนที่ 2)
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	2	4
ไม่ใช้มือ	-	ขยับปาก+ผกศีรษะ
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ถูก		

หมวดที่ 2 เครื่องแต่งกาย

153	ผ้าขาวม้า	สวมผ้าขาวม้า
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	-	เม้มปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

154	ผ้าถุง	สวมผ้าถุง
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	-	ปิดลำตัว
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : เครื่องมือ		

155	ผ้าพันคอ*	สวมผ้าพันคอ
อาการ	ต่อเนื่อง	ต่อเนื่อง
จำนวน	1	1
ไม่ใช้มือ	ค้อมศีรษะ	ค้อมศีรษะและเม้มปาก
ความสัมพันธ์ทางความหมาย : ผู้ทรงสภาพ		

จากตารางที่ 1 และ 2 จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบการเคลื่อนไหวมือ และ / หรือองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ เป็นองค์ประกอบสำคัญในการแยกชื่อนามกับกริยาที่มีองค์ประกอบท่ามือเหมือนกัน ซึ่งไม่ยืนยันสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือผู้วิจัยมีสมมุติฐานว่า ในการแยกชื่อนามกับกริยาจะต้องใช้องค์ประกอบทั้ง 2 องค์ประกอบ แต่ชื่อนามกับกริยาประเภทที่ 2 ใช้องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือเพียงองค์ประกอบเดียวในการแยกชื่อนามกับกริยา จะเห็นได้ว่าชื่อนามกับกริยาทั้ง 2 ประเภทใช้องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือต่างกัน องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ ซึ่งแบ่งเป็น คิ้ว ตา ปาก ศีรษะ และลำตัว จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในการแยกชื่อนามกับกริยาในภาษามือไทย และชื่อนามกับกริยาประเภทที่ไม่พบในงานวิจัย ได้แก่ ชื่อนามกับกริยาที่มีองค์ประกอบการเคลื่อนไหวมือต่างกันเพียงองค์ประกอบเดียว

องค์ประกอบทางรูปร่างรวมกันของชื่อนามกับกริยาประเภทที่ 1 ได้แก่องค์ประกอบท่ามือ องค์ประกอบทิศทางมือ และองค์ประกอบตำแหน่งมือ รวมทั้งทิศทางการเคลื่อนไหวมือ แต่องค์ประกอบทางรูปร่างรวมกันของชื่อนามกับกริยาประเภทที่ 2 มีลักษณะต่างไป เนื่องจากชื่อนามกับกริยาประเภทที่ 2 มีองค์ประกอบการเคลื่อนไหวมือรวมกันเพิ่มขึ้นอีก 1 องค์ประกอบ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบทางรูปของสัญญาณพบว่า สัญญาณนามกับกริยาที่มีท่ามือเหมือนกันทั้งสิ้น 158 คู่ เป็นคู่สัญญาณที่มีองค์ประกอบทิศทางมือ องค์ประกอบตำแหน่งมือ รวมทั้งมีทิศทางการเคลื่อนไหวมือ (แสดงด้วยลูกศรประกอบภาพ) เหมือนกัน จำนวน 155 คู่ แต่พบคู่สัญญาณ 3 คู่ ได้แก่ คน-คนเดิน, นม-ริตนม* และ ครู-สอน มีองค์ประกอบทางรูปที่ต่างไปจากชื่อนามกับกริยา 155 คู่ คู่สัญญาณซึ่งไม่เป็นชื่อนามกับกริยา 3 คู่ ในงานวิจัย ได้แก่

	คน		คนเดิน	
อาการ	คงท่ามือ		ต่อเนื่อง	
จำนวน	1		1	
ไม่ใช้มือ	ผงกศีรษะ		เอียงศีรษะ	

ภาพที่ 15 : คู่สัญญาณที่ไม่เป็นชื่อนามกับกริยา

สัญญาณนาม "คน" มีทิศทางการเคลื่อนไหวมือแตกต่างจากสัญญาณกริยา "คนเดิน" อย่างไรก็ตามทั้งคู่มีองค์ประกอบการเคลื่อนไหวมือ และองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือต่างกันเหมือนชื่อนามกับกริยาส่วนใหญ่

	นม*		รัตนม	
อาการ	ต่อเนื่อง		ต่อเนื่อง	
จำนวน	3		4	
ไม่ใช้มือ	-		ขยับปากและ ศีรษะ	

ภาพที่ 16 : คู่สัญญาณที่ไม่เป็นคู่นามกับกริยา

สัญญาณนาม “นม” มีทิศทางการเคลื่อนไหวมือแตกต่างจากสัญญาณกริยา “รัตนม” อย่างไรก็ตามทั้งคู่มีมืองค์ประกอบการเคลื่อนไหวมือ และองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือต่างกันเหมือนคู่นามกับกริยาส่วนใหญ่

	ครู		สอน	
อาการ	ต่อเนื่อง		ต่อเนื่อง	
จำนวน	3		3	
ไม่ใช้มือ	ห่อปาก		ขยับปาก	

ภาพที่ 17 : คู่สัญญาณที่ไม่เป็นคู่นามกับกริยา

สัญญาณนาม “ครู” มีตำแหน่งมือแตกต่างจากสัญญาณกริยา “สอน” โดยตำแหน่งมือของสัญญาณนามอยู่ข้างตัวระดับอก ส่วนตำแหน่งมือของกริยาอยู่ข้างตัวระดับปาก ได้กล่าวแล้วว่าสัญญาณนามกับกริยาที่มีความสัมพันธ์ทางความหมายแบบผู้ทำ มักจะเป็นผลจากวิธีการเติมรูปแสดงผู้กระทำ แต่ในกรณีของคู่สัญญาณ “ครู” กับ “สอน” ปรากฏว่าเป็นสัญญาณเดี่ยวเหมือนกัน โดยสัญญาณนาม “ครู” เป็นผลจากการรวมรูปสัญญาณ “สอน” และ “คน” ไว้ด้วยกัน สัญญาณ “ครู” มีองค์ประกอบท่ามือ ทิศทางมือ และการเคลื่อนไหวเหมือน “สอน” แต่มีตำแหน่งมือต่างไป ตำแหน่งมือของสัญญาณ “ครู” คือตำแหน่งมือของสัญญาณ “คน” ที่ข้างลำตัวระดับไหล่ สรุปได้ว่าทั้ง 3 คู่สัญญาณดังกล่าวไม่ใช่คู่นามกับกริยา เนื่องจากมีรูปสัญญาณต่างกันมากกว่าคู่นามกับกริยา คู่สัญญาณข้างต้นจึงเป็นเพียงสัญญาณที่มีความหมายสัมพันธ์กัน

ในลำดับต่อไป ผู้วิจัยจะกล่าวถึงรูปของคู่นามกับกริยา โดยกล่าวถึง 4.1 โครงสร้างของคู่นามกับกริยา 4.2 องค์ประกอบการเคลื่อนไหวมือ 4.3 องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ และ 4.4 ประเภทของคู่นามกับกริยา

4.1 โครงสร้างของคูนามกับกริยา

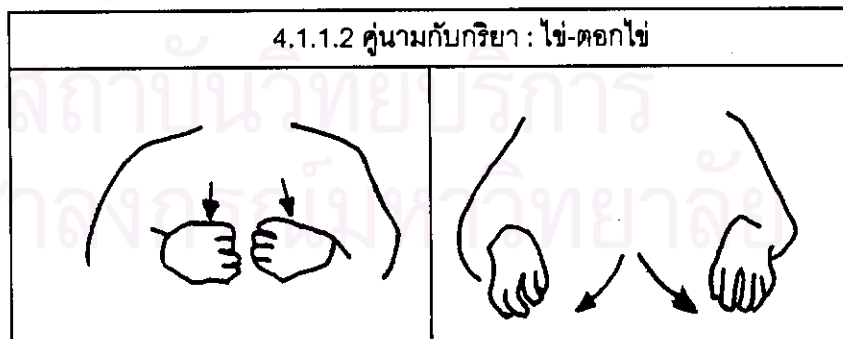
คูนามกับกริยาในงานวิจัยจำแนกตามโครงสร้างของสัญญาณ ได้เป็นสัญญาณเดี่ยว 133 คู่ สัญญาณ และสัญญาณซับซ้อน 22 คู่สัญญาณ ซึ่งรูปของสัญญาณซับซ้อนที่พบในงานวิจัย มีลักษณะที่น่าสังเกตแบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

- 4.1.1 สัญญาณซับซ้อนที่มีการรักษาท่ามือบางท่ามือในส่วนแรกของสัญญาณไว้ ขณะทำส่วนถัดไปของสัญญาณ ท่ามือในแต่ละส่วนของสัญญาณกลุ่มนี้มีความสัมพันธ์ทางรูปต่อเนื่องกัน พบทั้งสิ้น 5 คู่สัญญาณ ได้แก่

ภาพที่ 18 : สัญญาณซับซ้อนที่มีการรักษาบางท่ามือในส่วนแรกของสัญญาณ

จะเห็นได้ว่าท่ามือจับตามคราดด้วยมือข้างซ้ายในสัญญาณส่วนแรก ยังคงอยู่ในท่ามือเดิมในสัญญาณส่วนที่สอง

ภาพที่ 19 : สัญญาณซับซ้อนที่มีการรักษาบางท่ามือในส่วนแรกของสัญญาณ

จะเห็นได้ว่าท่ามือจับไขไก่ ด้วยมือทั้งสองข้างในสัญญาณส่วนแรก ยังคงอยู่ในท่ามือเดิมในสัญญาณส่วนที่สอง

ภาพที่ 20 : สัญลักษณ์ชั้นชั้นที่มีการรักษาบางท่ามือในส่วนแรกของสัญลักษณ์ จะเห็นได้ว่าท่ามือจับผลมังคุดด้วยมือซ้ายในสัญลักษณ์ส่วนแรก ยังคงอยู่ในท่ามือเดิมในสัญลักษณ์

ส่วนที่สอง

ภาพที่ 21 : สัญลักษณ์ชั้นชั้นที่มีการรักษาบางท่ามือในส่วนแรกของสัญลักษณ์ จะเห็นได้ว่าท่ามือซ้ายข้างที่มีการคงท่ามือในสัญลักษณ์ส่วนแรก ยังคงอยู่ในท่ามือเดิมในสัญลักษณ์

ส่วนที่สอง

ภาพที่ 22 : สัญลักษณ์ชั้นชั้นที่มีการรักษาบางท่ามือในส่วนแรกของสัญลักษณ์ จะเห็นได้ว่าท่ามือจับด้ามเครื่องตุตฝุ่นด้วยมือซ้ายในสัญลักษณ์ส่วนแรก ยังคงอยู่ในท่ามือเดิมในสัญลักษณ์

สัญลักษณ์ส่วนที่สอง

4.1.2. สัญญาณซับซ้อนที่แต่ละส่วนของสัญญาณหนึ่งๆ ไม่มีความสัมพันธ์ทางรูปต่อเนื่องกัน มีคุณสมบัติคล้ายคำประสมในภาษาพูด ส่วนต่างๆ ของสัญญาณนำไปประกอบเพื่อสร้างสัญญาณที่มีความหมายต่างๆ ได้ หรือแม้แต่ปรากฏโดยลำพังเป็นสัญญาณเดี่ยวที่มีความหมายระดับหน่วยศัพท์ พบจำนวน 17 คู่ ได้แก่

- 4.1.2.1 กี่ทอผ้า-ทอผ้า (ภาพที่ 8)
- 4.1.2.2 เข็มเย็บผ้า-เย็บผ้า (ภาพที่ 12)
- 4.1.2.3 คันเกียร์-โยกคันเกียร์ (ภาพที่ 16)
- 4.1.2.4 เครื่องตัดหญ้า-ตัดหญ้าด้วยเครื่อง (ภาพที่ 19)
- 4.1.2.5 แป้งฉัดหน้า-ฉัดหน้าด้วยแป้ง (ภาพที่ 36)
- 4.1.2.6 ไม้ปิดชนไก่-ปิดด้วยไม้ชนไก่ (ภาพที่ 48)
- 4.1.2.7 ไม้เรียว-เขียน (ภาพที่ 49)
- 4.1.2.8 มันทแกว-ปอกมันแกว (ภาพที่ 87)
- 4.1.2.9 ถุงน่อง-สวมถุงน่อง (ภาพที่ 92)
- 4.1.2.10 รถเด็กเล่น-เล่นรถเด็กเล่น (ภาพที่ 104)
- 4.1.2.11 สเก็ต-เล่นสเก็ต (ภาพที่ 106)
- 4.1.2.12 บาสเก็ตบอล-เล่นบาสเก็ตบอล (ภาพที่ 109)
- 4.1.2.13 สุนัข-เรียกสุนัข (ภาพที่ 122)
- 4.1.2.14 กระจก-ส่องกระจก (ภาพที่ 123)
- 4.1.2.15 ดินสอ-เขียนด้วยดินสอ (ภาพที่ 136)
- 4.1.2.16 ปากกา-เขียนด้วยปากกา (ภาพที่ 139)
- 4.1.2.17 หัว-ปอกหัว (ภาพที่ 152)

ผู้วิจัยพบว่าส่วนแรกของคู่นามกับกริยา "หัว-ปอกหัว" (ภาพที่ 152) ปรากฏในคู่นามกับกริยา "ดินสอ-เขียนด้วยดินสอ" (ภาพที่ 136) โดยแสดงความหมาย "สีดำ" ร่วมกันของคู่สัญญาณทั้งสอง นอกจากนี้คู่นามกับกริยา "รถ-ขับรถ" (ภาพที่ 149) ซึ่งเป็นสัญญาณเดี่ยว ยังปรากฏในคู่นามกับกริยา "คันเกียร์-โยกคันเกียร์" (ภาพที่ 16) และคู่นามกับกริยา "รถเด็กเล่น-เล่นรถเด็กเล่น" (ภาพที่ 104) ซึ่งเป็นสัญญาณซับซ้อน โดยแสดงความหมาย "รถ" ร่วมกันของสัญญาณทั้ง 3 คู่ ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบทำมือในแต่ละส่วนของสัญญาณซับซ้อนใน 4.1.2 นี้กับทำมือในพจนานุกรมภาษามือไทย (2533) พบว่าแต่ละส่วนของสัญญาณซับซ้อนในงานวิจัยปรากฏในสัญญาณทั่วไป และแสดงความหมายร่วมกัน ดังนี้

(1) เข็มเย็บผ้า-เย็บผ้า	"แหลม" + "เย็บผ้า"
ตะปู	"แหลม" + "ตอก"
(2) มັນแกว-ปอกมันแกว	"ยาว" + "ปอก"
ครีมเทียม	"ยาว" + "ผง"
(3) ไม้เรียว-เขียน	"ยาว" + "เขียน"
ไส้	"ยาว" + "ฟาด"
(4) ดูน่อง-สวมดุน่อง	"สั้น" + "สวม"
ผงซักฟอก	"สั้น" + "ซัก"

จะเห็นได้ว่าสัญญาณซับซ้อนในข้อ 4.1.1 และ 4.1.2 มีรูปสัญญาณซับซ้อนต่างกัน รูปสัญญาณซับซ้อนใน 4.1.1 มีลักษณะคล้ายคำหลายพยางค์ในภาษาพูด แต่ส่วนของสัญญาณมีความสัมพันธ์ทางรูปต่อเนื่องกัน เห็นได้จากการรักษาท่ามือบางส่วนของสัญญาณแรกไว้ในสัญญาณส่วนที่สอง และสัญญาณทั้งสองส่วนต้องปรากฏร่วมกันจึงเกิดความหมาย ส่วนรูปสัญญาณซับซ้อนใน 4.1.2 แต่ละส่วนสามารถปรากฏโดยลำพังหรือประสมกับสัญญาณอื่นๆ กลายเป็นสัญญาณที่มีความหมายใหม่ได้ สัญญาณซับซ้อนใน 4.1.2 จึงมีคุณสมบัติคล้ายคำประสมในภาษาพูด ซึ่งหมายถึงคำซึ่งส่วนย่อยทุกส่วนมีความหมาย ไม่ว่าจะเกิดอยู่โดยลำพังหรือเป็นส่วนประกอบของคำอื่น

4.2 องค์ประกอบการเคลื่อนไหวในคูนามกับกริยา

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบการเคลื่อนไหว โดยพิจารณาอาการของการเคลื่อนไหว ทิศทางของการเคลื่อนไหว และจำนวนครั้งของการทำสัญญาณ ผู้วิจัยพบว่าองค์ประกอบการเคลื่อนไหวที่ใช้แยกคูนามกับกริยา ได้แก่ อาการเคลื่อนไหว และการทำสัญญาณซ้ำ โดยอาการเคลื่อนไหวใช้เป็นเกณฑ์แยกคูนามกับกริยาที่มีความสำคัญกว่าการทำสัญญาณซ้ำ ส่วนทิศทางการเคลื่อนไหวนั้น ปรากฏว่าไม่เป็นเกณฑ์ในการแยกคูนามกับกริยา เนื่องจากคูนามกับกริยามีทิศทางการเคลื่อนไหวเหมือนกัน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 อาการของการเคลื่อนไหว

ผู้วิจัยพบอาการของการเคลื่อนไหวในคูนามกับกริยา 3 แบบ อันได้แก่ อาการเคลื่อนไหวแบบยังอาการคงท่ามือ และอาการเคลื่อนไหวต่อเนื่อง อาการเคลื่อนไหวทั้ง 3 แบบพบในทั้งสัญญาณนามและสัญญาณกริยา สำหรับคูนามกับกริยาบางคู่ ผู้ทำสัญญาณอาจทำสัญญาณกริยาเร็วหรือช้ากว่าสัญญาณนามที่เป็นคู่กัน

แต่ความเร็วในการทำสัญญาณไม่ได้เป็นเกณฑ์ในการแยกคู่นามกับกริยา เนื่องจากการทำสัญญาณกริยาเร็วหรือช้าเป็นอีกวิธีหนึ่งในการแสดงความหมาย "เร่งทำ" หรือ "ค่อยๆ ทำ" ดังเช่นที่เบิร์กแมน (1983) ได้กล่าวไว้

4.2.1.1 อาการเคลื่อนไหวมือแบบยั้ง

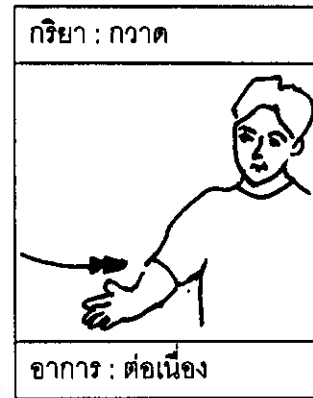
อาการเคลื่อนไหวมือแบบยั้ง หมายถึงอาการเคลื่อนไหวที่ไม่ผ่อนคลาย เกิดจากการจำกัดระยะเวลาการเคลื่อนไหวให้เล็ก สั้น หรือแคบ และติดขัด รวดเร็ว โดยเคลื่อนไหวข้อมือหรือข้อศอกอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น และมักมีการเคลื่อนไหวกลับมายังจุดเริ่มต้นอย่างรวดเร็ว อาการเคลื่อนไหวแบบนี้เป็นผลจากการเคลื่อนไหวโดยไม่ออกแรงหรือลงน้ำหนักในการเคลื่อนไหว เมื่อใช้อาการเคลื่อนไหวแบบยั้ง [+ยั้ง] หรือไม่ยั้ง [-ยั้ง] เป็นเกณฑ์ในการจำแนกผู้วิจัยสามารถจัดคู่นามกับกริยาได้ 3 กลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ 3 : คู่นามกับกริยาจำแนกโดยใช้อาการเคลื่อนไหวมือแบบยั้งเป็นเกณฑ์

อาการเคลื่อนไหวมือแบบยั้ง	จำนวน (คู่)
นาม [+ยั้ง] กริยา [+ยั้ง]	0
นาม [+ยั้ง] กริยา [-ยั้ง]	119 (76.77%)
นาม [-ยั้ง] กริยา [+ยั้ง]	3 (1.93%)
นาม [-ยั้ง] กริยา [-ยั้ง]	33 (21.29%)
รวม	155 (100%)

ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่าคู่นามกับกริยาที่พบมากที่สุด 119 คู่สัญญาณ คิดเป็น 76.77% ของข้อมูลทั้งหมด ได้แก่คู่นามกับกริยาที่สัญญาณกริยามีอาการเคลื่อนไหวมือแบบไม่ยั้ง [-ยั้ง] ส่วนสัญญาณนามที่เป็นคู่กันมีอาการเคลื่อนไหวมือแบบยั้ง [+ยั้ง] จะเห็นได้ว่าในกรณีที่สัญญาณกริยาทำด้วยอาการเคลื่อนไหวมือแบบยั้ง สัญญาณนามที่เป็นคู่กันจะไม่ทำด้วยอาการเคลื่อนไหวมือแบบเดียวกัน และไม่มีคู่นามกับกริยาคู่ใดเลยที่ทำด้วยอาการเคลื่อนไหวมือแบบยั้งทั้งคู่ จึงสันนิษฐานได้ว่าอาการเคลื่อนไหวมือแบบยั้งในคู่นามกับกริยามีการปรากฏแบบสลับหลัก สัญญาณกริยาที่ทำด้วยอาการเคลื่อนไหวมือแบบยั้ง พบเพียง 3 สัญญาณ ได้แก่ "ถือกระเป๋านักเรียน" (ภาพที่ 5 โจงกระเบน (ภาพที่ 91) และ "ขี่มอเตอร์ไซด์" (ภาพที่ 71)

เมื่อทำสัญญาณด้วยอาการเคลื่อนไหวมือแบบยั้ง ภาพสัญญาณที่ได้มักมีขนาดเล็กกว่าภาพสัญญาณจากอาการเคลื่อนไหวมือแบบไม่ยั้ง และเนื่องจากสัญญาณนามมักมีอาการเคลื่อนไหวมือแบบยั้ง ภาพสัญญาณนามจึงดูมีขนาดเล็กกว่าภาพสัญญาณกริยาซึ่งได้จากอาการเคลื่อนไหวมือแบบไม่ยั้ง ตัวอย่างเช่น

ในทางกลับกันเมื่อสัญญาณกริยามีอาการเคลื่อนไหวแบบยั้ง สัญญาณนามที่เป็นคู่กันจะไม่ทำโดยอาการเคลื่อนไหวแบบยั้ง ภาพสัญญาณกริยาก็จะมีขนาดเล็กกว่าภาพสัญญาณนามเช่นกัน ตัวอย่างเช่น

ภาพที่ 23 : เปรียบเทียบขนาดของสัญญาณจากอาการเคลื่อนไหวแบบยั้งกับต่อเนื่อง

4.2.1.2 อาการคงท่ามือ

อาการคงท่ามือ หมายถึง อาการเคลื่อนไหวซึ่งเริ่มต้นด้วยอาการเคลื่อนไหวต่อเนื่อง แต่อาการเคลื่อนไหวในตอนท้ายจะจบลงอย่างฉับพลันทันที มักมีการคงท่ามือและแขนไว้เป็นเวลาสั้นๆ อาการเคลื่อนไหวแบบนี้มักพบในสัญญาณที่ทำครั้งเดียว [-ซ้ำ] อาการคงท่ามือพบในสัญญาณกริยามากกว่าในสัญญาณนาม เนื่องจากสัญญาณนามมักมีการทำสัญญาณซ้ำ เมื่อใช้อาการคงท่ามือ [+คงท่ามือ] หรือไม่คงท่ามือ [-คงท่ามือ] เป็นเกณฑ์ในการจำแนก ผู้วิจัยสามารถจัดคู่นามกับกริยาได้ 3 กลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ 4 : คู่นามกับกริยาจำแนกโดยใช้ตามอาการคงท่ามือเป็นเกณฑ์

อาการคงท่ามือ	จำนวน (คู่)
นาม [+คงท่ามือ] กริยา [+คงท่ามือ]	5 (3.22%)
นาม [+คงท่ามือ] กริยา [-คงท่ามือ]	0
นาม [-คงท่ามือ] กริยา [+คงท่ามือ]	39 (25.16%)
นาม [-คงท่ามือ] กริยา [-คงท่ามือ]	111 (71.61%)
รวม	155 (100%)

คู่นามกับกริยาที่มีอาการคงท่ามือเหมือนกันทั้งคู่ มีจำนวน 5 คู่ คิดเป็น 3.22% ของข้อมูลทั้งหมด แสดงว่าอาการคงท่ามือเกิดในคู่นามกับกริยาได้ ต่างจากอาการเคลื่อนไหวแบบยังซึ่งเกิดแบบสลับหลัก และสัญญาณนามจะทำด้วยอาการคงท่ามือได้ ก็ต่อเมื่อสัญญาณกริยาที่เป็นคู่กันทำด้วยอาการคงท่ามือนั้น อาการคงท่ามือนักปรากฏในสัญญาณที่ไม่มีการทำซ้ำ ผู้วิจัยพบว่าเมื่อต้องการแสดงความหมาย "กินเวลานานมาก" ผู้ทำสัญญาณจะคงท่ามือไว้เป็นระยะเวลาเพิ่มขึ้น ตัวอย่างเช่น ผู้ทำสัญญาณคงท่ามือเป็นเวลานานในการทำสัญญาณกริยา "ส่องกระจก" มีความหมายว่า "ส่องกระจกเป็นเวลานาน" และพบด้วยว่าระยะเวลาคงท่ามือในสัญญาณกริยา มักยาวนานกว่าระยะเวลาคงท่ามือในสัญญาณนาม

4.2.1.3 อาการเคลื่อนไหวต่อเนื่อง

อาการเคลื่อนไหวต่อเนื่อง หมายถึงอาการเคลื่อนไหวที่เป็นไปอย่างสิ้นไหลและต่อเนื่อง ไม่มีลักษณะติดขัด บริเวณข้อมือและข้อศอกมีการเคลื่อนไหวอย่างอิสระ ทำให้ระยะของอาการเคลื่อนไหวแบบนี้ กินเนื้อที่มากกว่าอาการเคลื่อนไหวชนิดอื่น ภาพสัญญาณที่เห็นจึงมักมีขนาดใหญ่กว่าภาพสัญญาณจากอาการเคลื่อนไหวแบบยัง อาการเคลื่อนไหวต่อเนื่องพบในทั้งสัญญาณทำครั้งเดียว [-ซ้ำ] และทำซ้ำ [+ซ้ำ] เมื่อใช้อาการเคลื่อนไหวต่อเนื่อง [+ต่อเนื่อง] หรืออาการเคลื่อนไหวไม่ต่อเนื่อง [-ต่อเนื่อง] เป็นเกณฑ์ในการจำแนก ผู้วิจัยสามารถจัดคู่นามกับกริยาได้ 4 กลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ 5 : คู่นามกับกริยาจำแนกโดยใช้อาการเคลื่อนไหวต่อเนื่องเป็นเกณฑ์

อาการเคลื่อนไหวต่อเนื่อง	จำนวน (คู่)
นาม [+ต่อเนื่อง] กริยา [+ต่อเนื่อง]	28 (18.06%)
นาม [+ต่อเนื่อง] กริยา [-ต่อเนื่อง]	3 (1.93%)
นาม [-ต่อเนื่อง] กริยา [+ต่อเนื่อง]	80 (51.61%)
นาม [-ต่อเนื่อง] กริยา [-ต่อเนื่อง]	44 (28.38%)
รวม	155 (100%)

คู่นามกับกริยาจำแนกโดยใช้อาการเคลื่อนไหวแบบต่อเนื่องเป็นเกณฑ์ มีการปรากฏของคู่นามกับกริยามากถึง 4 แบบ แสดงให้เห็นว่าสัญญาณนามทำด้วยอาการเคลื่อนไหวต่อเนื่อง เมื่อสัญญาณกริยาทำหรือไม่ทำด้วยอาการเคลื่อนไหวต่อเนื่องก็ได้ ในทางกลับกันสัญญาณกริยามีอาการเคลื่อนไหวต่อเนื่อง เมื่อสัญญาณนามมีหรือไม่มีอาการเคลื่อนไหวต่อเนื่องก็ได้ แสดงว่าอาการเคลื่อนไหวต่อเนื่องพบได้ในทั้งสัญญาณนามและกริยา และพบได้ในคู่นามกับกริยาทุกกรณี

4.2.2 การทำสัญญาณซ้ำ

การทำสัญญาณซ้ำหมายถึงการสร้างรูปแก่นในสัญญาณหนึ่งๆ มากกว่า 1 ครั้ง เมื่อพิจารณาคู่นามกับกริยาโดยใช้การทำสัญญาณซ้ำเป็นเกณฑ์ในการจำแนก ผู้วิจัยสามารถจำแนกคู่นามกับกริยาได้ 3 กลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ 6 : คู่นามกับกริยาจำแนกโดยใช้การทำสัญญาณซ้ำเป็นเกณฑ์

การทำสัญญาณซ้ำ	จำนวน (คู่)
นาม [+ซ้ำ] กริยา [+ซ้ำ]	79 (50.96%)
นาม [+ซ้ำ] กริยา [-ซ้ำ]	61 (39.35%)
นาม [-ซ้ำ] กริยา [-ซ้ำ]	15 (9.67%)
นาม [-ซ้ำ] กริยา [+ซ้ำ]	-
รวม	155 (100%)

จะเห็นได้ว่าการทำสัญญาช้ำใช้แยกคู่ชำนามกับกริยาได้เพียงกรณีเดียว คือแบบที่สัญญาชำนาม มีการทำสัญญาช้ำ [+ช้ำ] ส่วนกริยาไม่มีการทำสัญญาช้ำ [-ช้ำ] ซึ่งพบจำนวน 61 คู่ คิดเป็น 39.35% ของ ข้อมูลทั้งหมด ส่วนคู่ชำนามกับกริยาแบบอื่นๆ ที่เหลือรวม 94 คู่ คิดเป็น 60.64% ของคู่ชำนามกับกริยาทั้งหมด ไม่สามารถอาศัยการทำสัญญาช้ำเป็นเกณฑ์ในการแยกคู่ชำนามกับกริยาได้ ในจำนวนนี้เป็นคู่ชำนามกับกริยาที่ทั้งคู่มีการทำสัญญาช้ำ ซึ่งเป็นแบบที่พบมากที่สุดจำนวน 79 คู่ คิดเป็น 50.96% ของคู่ชำนามกับกริยาทั้งหมด และคู่ชำนามกับกริยาที่ทั้งคู่ทำสัญญาช้ำครั้งเดียว จำนวน 15 คู่ คิดเป็น 9.67 % ของข้อมูลทั้งหมด

คู่ชำนามกับกริยาแบบที่ไม่พบเลย คือแบบที่สัญญาชำนามทำครั้งเดียว [-ช้ำ] ส่วนสัญญากริยาทำสัญญาช้ำ [+ช้ำ] ในขณะที่การทำสัญญาช้ำใช้แยกคู่ชำนามกับกริยาได้เพียงกรณีเดียว คือแบบที่สัญญาชำนามมีการทำสัญญาช้ำ [+ช้ำ] ส่วนกริยาไม่มีการทำสัญญาช้ำ [-ช้ำ] ลักษณะที่พบนี้แสดงให้เห็นความเป็นไปได้ว่าสัญญาชำนามเป็นรูปผันจากการใช้กฎทำสัญญาช้ำ (ดูบทที่ 6 การผันรูปกริยาเป็นนาม)

คู่ชำนามกับกริยาแบบ กริยา [-ช้ำ] นาม [+ช้ำ] แสดงให้เห็นว่าสัญญาชำนามกับสัญญากริยาคู่ดังกล่าวไม่น่าจะมีความหมายเกี่ยวกับ "การใช้เวลา" ต่างกัน ตัวอย่างเช่น คู่ชำนามกับกริยา "ไม่ช้ำไฟ"- "จุดไม่ช้ำไฟ" สัญญาชำนาม "ไม่ช้ำไฟ" มีการทำสัญญาช้ำ [+ช้ำ] ส่วนสัญญากริยา "จุดไม่ช้ำไฟ" ทำสัญญาช้ำครั้งเดียว [-ช้ำ] หากการทำสัญญากริยาครั้งเดียว แสดงความหมายเกิดขึ้นทันทีทันใด การทำสัญญาช้ำในสัญญาชำนามย่อมไม่มีความหมายเกิดขึ้นทันทีทันใด ดังนั้นการทำสัญญาช้ำในสัญญาชำนามจึงน่าจะมีหน้าที่แสดงความหมายอื่น ซึ่งไม่ใช่ความหมายเกี่ยวกับเวลา สรุปได้ว่าการทำสัญญาช้ำในสัญญาชำนามไม่ได้ใช้แสดงความหมายเกี่ยวกับ "การใช้เวลา" การทำสัญญาช้ำในสัญญาชำนาม น่าจะมีหน้าที่ทางไวยากรณ์แสดงว่าสัญญาชำนามนั้นเป็นสัญญาชำนาม แต่เมื่อปรากฏในสัญญากริยา อาจใช้แสดงความหมาย "กินเวลา" ในสัญญากริยา

การทำสัญญาช้ำเทียบได้กับการช้ำคำในภาษาไทย เพียรศิริ (2519) กล่าวว่าคำช้ำหมายถึงคำประกอบที่ส่วนหนึ่งมีความหมายในตัวของมันเอง อีกส่วนหนึ่งคือส่วนช้ำไม่มีความหมายในตัวของมันเอง แต่มีส่วนช่วยให้ความหมายของคำช้ำทั้งคำเปลี่ยนความหมายไป และหน้าที่ประการหนึ่งของการช้ำคำในภาษาไทย คือ การช้ำคำเพื่อเปลี่ยนหน้าที่ทางไวยากรณ์ ตัวอย่างเช่น

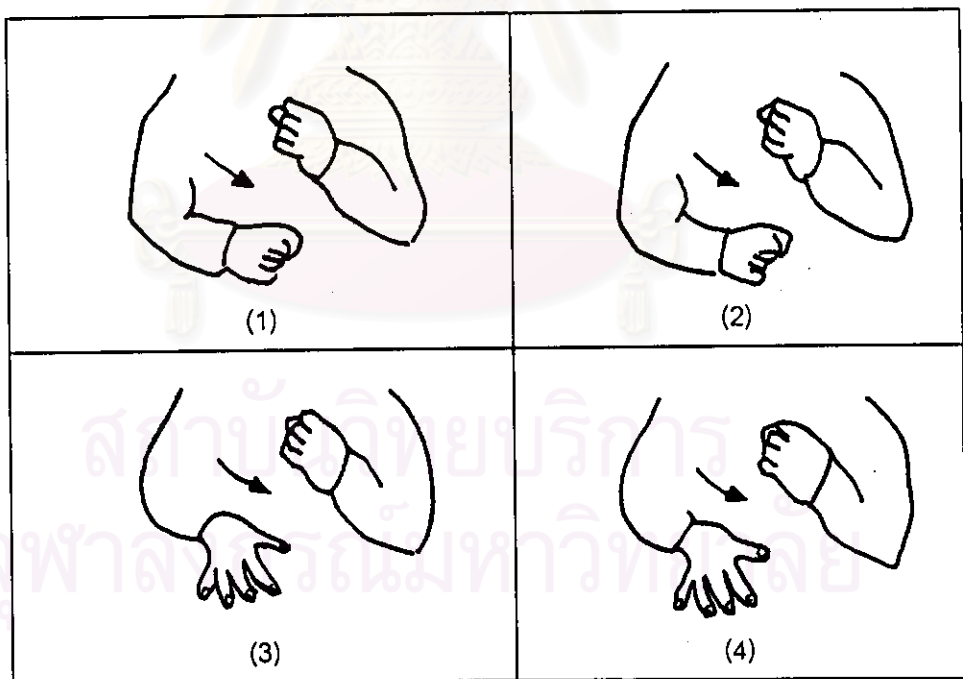
- (1) กริยาที่ช้ำแล้วกลายเป็นวิเศษณ์วิลี เช่น อยู่ๆ เขาก็มาโกรธฉัน (อยู่ๆ มีความหมายว่า "โดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว โดยไม่มีสาเหตุอะไร")
- (2) กริยาที่ช้ำแล้วเป็นวิเศษณ์ขยายนาม เช่น ผัวรุ่นนี้มีหลายต่างๆ หลากหลาย (ต่างๆ มีความหมายว่า "ที่ไม่เหมือนกัน")

สัญญากริยาในภาษามือก็เช่นเดียว สัญญากริยาที่ไม่มีการทำสัญญาช้ำ เช่น "ตีม", "เปิดหนังสือ", "นั่ง", "สวมหมวก" ฯลฯ เมื่อผันรูปโดยการทำสัญญาช้ำด้วยอาการเคลื่อนไหวแบบยั้งแล้ว สัญญา

เหล่านี้จะกลายเป็นสัญญาณนาม "เครื่องต้ม", "เก้าอี้", "หนังสือ", "หมวก" ฯลฯ การทำสัญญาณซ้ำในคู่นามกับกริยา จึงมีคุณสมบัติคล้ายกับการซ้ำคำในภาษาไทย นั่นคือส่วนหนึ่งของสัญญาณจะมีความหมายในตัวของมันเอง อีกส่วนหนึ่งคือส่วนซ้ำไม่มีความหมายในตัวของมันเอง แต่มีส่วนช่วยให้ความหมายของทั้งสัญญาณที่มีการทำซ้ำเปลี่ยนความหมายไป ซึ่งหน้าที่ประการหนึ่งของการทำสัญญาณซ้ำได้แก่ การทำสัญญาณซ้ำเพื่อเปลี่ยนหน้าที่ทางไวยากรณ์ ในกรณีของคู่นามกับกริยาคือการทำสัญญาณกริยาซ้ำแล้วกลายเป็นสัญญาณนาม

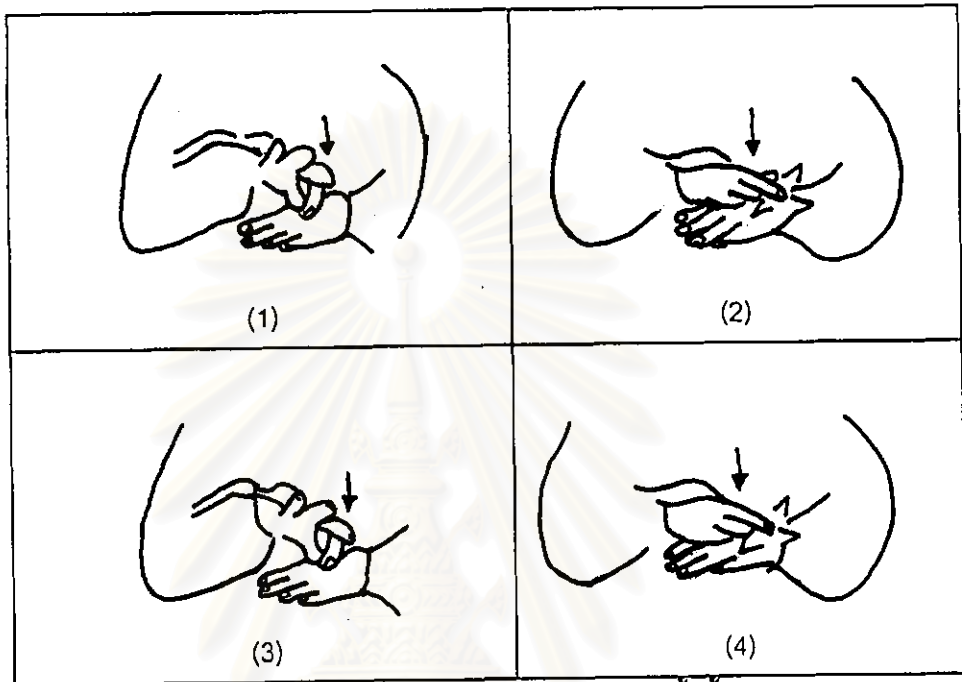
การทำสัญญาณซ้ำใช้แยกคู่นามกับกริยาได้จำนวนหนึ่ง แต่จำนวนครั้งของการทำสัญญาณซ้ำมากหรือน้อย ปรากฏว่าไม่สามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการแยกคู่นามกับกริยา แต่เป็นวิธีการแสดงความหมายบางประการ โดยการทำสัญญาณกริยาซ้ำหลายๆ ครั้ง หมายถึงการทำกริยานั้นๆ เป็นเวลานาน คล้ายกับการคงท่ามือไว้เป็นเวลานาน การทำสัญญาณซ้ำมักทำซ้ำเฉลี่ย 2-3 ครั้งในแต่ละสัญญาณ และพบว่าอาจมีการทำสัญญาณกริยาซ้ำเป็นจำนวนครั้งมากกว่า น้อยกว่า หรือเท่ากับสัญญาณนามที่เป็นคู่กันก็ได้

สำหรับลำดับของการทำสัญญาณซ้ำซ้อนซ้ำ [+ซ้ำ] ในงานวิจัยมี 2 วิธี วิธีแรกคือการทำสัญญาณซ้ำทีละส่วน ตัวอย่างเช่น "คราด"- "กวาดคราด" ลำดับของการทำสัญญาณซ้ำซ้อน มีผลต่อความหมายของสัญญาณด้วย หากทำสัญญาณโดยทำซ้ำทีละ 2 ส่วน (1-3-2-4) ในสัญญาณกริยาจะมีความหมาย "กวาดๆ หยุดๆ"

ภาพที่ 24 : การทำสัญญาณซ้ำซ้อนซ้ำทีละส่วนของสัญญาณ

การทำสัญญาณซับซ้อนซ้ำอีกวิธีหนึ่ง คือการทำสัญญาณซ้ำทีละ 2 ส่วน ตัวอย่างสัญญาณซับซ้อน "ยุง" ซึ่งเป็นสัญญาณนามที่มีการทำซ้ำ

ภาพที่ 25 : การทำสัญญาณซับซ้อนซ้ำทั้งสัญญาณ

สัญญาณนาม "ยุง" อาจทำด้วยวิธีการแรก คือทำสัญญาณซ้ำทีละส่วนก็ได้ (1-3-2-4) ผู้วิจัยเห็นว่า ลำดับของการทำสัญญาณซ้ำในสัญญาณ น่าจะมีผลต่อความหมายของสัญญาณกริยามากกว่าสัญญาณนาม ตัวอย่างสัญญาณกริยาอื่นๆ ที่ทำสัญญาณซ้ำทีละ 2 ส่วน ได้แก่ ไข-ตอกไข ซึ่งผู้บอกภาษากล่าวว่าสัญญาณนาม อาจทำโดยสลับลำดับการทำสัญญาณเป็นแบบซ้ำทีละส่วนได้ แต่ไม่สามารถทำได้ในสัญญาณกริยา และโดยทั่วไป นามกับกริยาที่เป็นคู่กัน หากมีการทำซ้ำทั้งคู่ ก็จะทำซ้ำโดยมีลำดับการทำสัญญาณแบบเดียวกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7: สรุปจำนวนคู่นามกับกริยาจำแนกตามอาการเคลื่อนไหวและการทำสัญญาหน้า

คู่นามกับกริยา อาการเคลื่อนไหว	สัญญาณนาม		รวม	สัญญาณกริยา		รวม	รวมทั้งสิ้น
	ซ้ำ	ไม่ซ้ำ		ซ้ำ	ไม่ซ้ำ		
อาการยัง	117 (75.48%)	2 (1.29%)	119 (76.77%)	2 (1.29%)	1 (0.64%)	3 (1.93%)	122 (39.35%)
อาการคงท่ามือ	1 (0.64%)	4 (2.58%)	5 (3.22%)	6 (3.87%)	39 (25.16%)	45 (29.03%)	50 (16.12%)
อาการต่อเนื่อง	22 (14.19%)	9 (5.80%)	31 (20%)	71 (45.80%)	36 (23.22%)	107 (69.03%)	138 (44.51%)
รวม	140 (90.32%)	15 (9.67%)	155 (100%)	79 (50.96%)	76 (49.03%)	155 (100%)	310 (100%)

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าอาการเคลื่อนไหวที่พบมากที่สุดในงานวิจัย ได้แก่ อาการเคลื่อนไหวต่อเนื่อง โดยพบในสัญญาณทั้งสิ้น 138 สัญญาณ จากทั้งหมด 310 สัญญาณ คิดเป็น 44.51% ของสัญญาณทั้งหมด แต่อาการเคลื่อนไหวแบบยังพบในทั้งสัญญาณนามและกริยา คือพบสัญญาณนามทำด้วยอาการเคลื่อนไหวแบบต่อเนื่องทั้งสิ้น จำนวน 31 สัญญาณ คิดเป็น 20% ของสัญญาณนามทั้งหมด ส่วนสัญญาณกริยาทำด้วยอาการเคลื่อนไหวแบบต่อเนื่องทั้งสิ้น จำนวน 107 สัญญาณ คิดเป็น 69.03% ของสัญญาณกริยาทั้งหมด คิดเป็นส่วนต่างของสัญญาณนามกับกริยาที่มีอาการเคลื่อนไหวแบบต่อเนื่อง 76 สัญญาณ หรือต่างกัน 49.03%

เมื่อเปรียบเทียบกับอาการเคลื่อนไหวแบบยัง ซึ่งเป็นอาการเคลื่อนไหวแบบที่พบรองจากอาการเคลื่อนไหวแบบต่อเนื่อง โดยพบในสัญญาณทั้งสิ้น 122 สัญญาณ จากสัญญาณทั้งหมด 310 สัญญาณ คิดเป็น 39.35% ของสัญญาณทั้งหมด จะพบว่าอาการเคลื่อนไหวแบบยัง มีความสำคัญในการแยกคู่นามกับกริยามากกว่าอาการเคลื่อนไหวแบบต่อเนื่อง เนื่องจากพบสัญญาณนามทำด้วยอาการเคลื่อนไหวแบบยัง จำนวน 119 สัญญาณ คิดเป็น 76.77% ของสัญญาณนามทั้งหมด ส่วนสัญญาณกริยาทำด้วยอาการเคลื่อนไหวแบบยังเพียง 3 สัญญาณ คิดเป็น 1.93% ของสัญญาณกริยาทั้งหมด คิดเป็นส่วนต่างของสัญญาณนามกับกริยาที่มีอาการเคลื่อนไหวแบบยัง 116 สัญญาณ หรือต่างกัน 74.84% ซึ่งเป็นส่วนต่างที่สูงกว่าส่วนต่างของสัญญาณนามกับกริยาที่มีอาการเคลื่อนไหวแบบต่อเนื่อง อีกทั้งไม่มีคู่นามกับกริยาคู่ใดเลยที่ทำด้วยอาการเคลื่อนไหวแบบยังทั้งคู่ ดังนั้นอาการเคลื่อนไหวแบบยัง จึงใช้เป็นเกณฑ์ในการแยกคู่นามกับกริยาได้ดีกว่าอาการเคลื่อนไหวแบบต่อเนื่อง โดยวิธีพิจารณาว่าอาการเคลื่อนไหวในสัญญาณเป็นแบบยังหรือไม่ ก็จะสามารถแยกคู่นามกับกริยาได้ โดยมีข้อ

สังเกตว่าสัญญาณนามมักมีการเคลื่อนไหวแบบยัง อย่างไรก็ตามก็อาการเคลื่อนไหวแบบยังมีข้อเสีย คือไม่สามารถใช้แยกรูปชื่อนามกับกริยาประเภทที่ 2 ซึ่งมีจำนวน 33 คู่ คิดเป็น 21.29% ของชื่อนามกับกริยาทั้งหมดได้

เมื่อพิจารณาการทำสัญญาณซ้ำในสัญญาณนามกับกริยา พบว่าสัญญาณนามมีการทำสัญญาณซ้ำทั้งสิ้น จำนวน 140 สัญญาณ คิดเป็น 90.32% ของสัญญาณนามทั้งหมด ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูงมาก ส่วนสัญญาณกริยามีการทำสัญญาณซ้ำ 79 สัญญาณ คิดเป็น 50.96% ของสัญญาณกริยาทั้งหมด และสัญญาณกริยาไม่มีการทำสัญญาณซ้ำ 76 สัญญาณ คิดเป็น 49.03% ของสัญญาณกริยาทั้งหมด ซึ่งจะเห็นได้ว่าสัญญาณกริยามีการทำหรือไม่ทำสัญญาณซ้ำคิดเป็นจำนวนพอๆ กัน เมื่อเปรียบเทียบจำนวนสัญญาณนามกับกริยาที่มีการทำสัญญาณซ้ำแล้ว คิดเป็นส่วนต่างของสัญญาณนามกับกริยาที่มีการทำสัญญาณซ้ำ 61 คู่ หรือต่างกัน 39.36% ซึ่งต่ำกว่าส่วนต่างของสัญญาณนามกับกริยาที่ทำด้วยอาการเคลื่อนไหวแบบยัง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า อาการเคลื่อนไหวแบบยังใช้แยกรูปชื่อนามกับกริยาได้ดีกว่าการทำสัญญาณซ้ำ

4.3 องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือในชื่อนามกับกริยา

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ ผู้วิจัยพบว่าในการทำสัญญาณนาม ผู้ทำสัญญาณมักตั้งศีรษะตรง ไม่แสดงสีหน้าใดๆ คือไม่ขยับส่วนต่างๆ ของใบหน้า รวมทั้งลำตัว ซึ่งเป็นลักษณะที่แตกต่างไปจากการทำสัญญาณกริยาที่เห็นได้อย่างชัดเจน เนื่องจากในการทำสัญญาณกริยา ผู้ทำสัญญาณจะแสดงสีหน้าต่างๆ ซึ่งจัดได้เป็นแบบต่างๆ รวมทั้งเคลื่อนไหวศีรษะและลำตัวอย่างมาก องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือที่พบมากที่สุด ได้แก่ องค์ประกอบปาก ซึ่งมักทำโดยขยับริมฝีปากเป็นรูปแบบต่างๆ เพื่อแสดงความหมายต่างๆ อาทิเช่น

เข้ปาก	หมายถึง	ออกแรง
ห่อ/สูดปาก	"	ตลก (ต้องเกิดร่วมกับการโยกศีรษะหรือลำตัว)
เป่าปาก	"	เร็ว, หรือเกี่ยวกับพลังลม
เปิด/ ปิดปาก	"	กิน, ต้ม เป็นต้น

สำหรับองค์ประกอบศีรษะมักทำโดยการผงก หรือเอียงศีรษะไปข้างใดข้างหนึ่ง การแสดงองค์ประกอบปากและองค์ประกอบศีรษะ มักทำโดยมีจังหวะเคลื่อนไหวที่สัมพันธ์กับการเคลื่อนไหวแต่ละครั้ง องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือทั้งสอง ปรากฏในสัญญาณกริยากินเวลาและสัญญาณกริยาเกิดขึ้นทันทีทันใด ซึ่งหน้าที่ประการหนึ่งขององค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ ได้แก่หน้าที่แสดงความหมายเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับขององค์ประกอบนั้นๆ โดยแสดงลักษณะของคิ้ว ตา ปาก ศีรษะ และลำตัวของผู้ทำสัญญาณในฐานะผู้กระทำอาการ กริยานั้นๆ ตัวอย่าง เช่น การขยับปากและเอียงศีรษะแสดงอาการขณะคุยโทรศัพท์ในสัญญาณกริยา "คุยโทรศัพท์" องค์ประกอบศีรษะแสดงอาการโหม่งลูกตะกร้อ ในสัญญาณกริยา "เล่นตะกร้อ" เป็นต้น

4.3.1 องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือในสัญญาณนาม

องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือปรากฏเพียงเล็กน้อยในสัญญาณนาม [-ไม่ใช้มือมาก] หรือไม่ปรากฏเลย [-ไม่ใช้มือ] สัญญาณนามมีองค์ประกอบที่ใช้มือเท่านั้น จำนวน 110 สัญญาณ คิดเป็น 70.96% ของสัญญาณนามทั้งหมด ในกรณีนี้ที่สัญญาณนามมีองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือนั้น จะเป็นองค์ประกอบเดียวกับที่พบในสัญญาณกริยาที่เป็นคู่กัน แต่ใช้น้อยกว่าโดยการเคลื่อนหรือขยับองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ [คิ้ว, ตา, ปาก, ศีรษะ, ลำตัว] เพียงเล็กน้อย และมักทำโดยมีมีจังหวะสม่ำเสมอ หรือไม่รุนแรง คล้ายว่ามีการยังองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือนั้นๆ ไว้ ตัวอย่างเช่นสัญญาณนาม "กอล์ฟ" การหันลำตัวเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย ต่างกับการหันสุดตัวที่พบในสัญญาณกริยา "ตีกอล์ฟ" เป็นต้น

ในอีกกรณีหนึ่งที่พบได้แก่สัญญาณนาม มีจำนวนองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือน้อยกว่าสัญญาณกริยาที่เป็นคู่กัน อาทิเช่น สัญญาณนามโทรทัศน์ มีการเอียงศีรษะ ส่วนสัญญาณกริยาคุยโทรศัพท์ มีการเอียงศีรษะและขยับปาก (สนทนา) สัญญาณนาม "ซ็อน" มีการเปิดปากเล็กน้อย ส่วนสัญญาณกริยา "กินด้วยซ็อน" มีการเปิดปากแล้วขยับปาก สัญญาณนาม "ฉ้อฉน" มีการเอียงศีรษะเล็กน้อย ส่วนสัญญาณกริยา "ตอก" มีการผกศีรษะและเข้มนปาก เป็นต้น สัญญาณนามที่มีการแสดงองค์ประกอบไม่ใช้มือทั้งหมดมี 41 สัญญาณ จากตารางที่ 1 จำนวน 31 สัญญาณ ดังนี้

(18) เครื่องช่วยฟัง*	(20) ฉ้อฉน*	(21) ซ็อน**	(24) ตาขี้ง
(26) หัพพี	(27) โทรศัพท์*	(28) นกหวีด*	(30) นูหรี*
(36) แป้งผัดหน้า (2)	(38) ผมเปีย	(55) ลูกบิดประตู*	(46) ไมโครโฟน
(47) ไม้จิ้มฟัน	(58) แวนตา	(61) สเปร์ยแต่งผม *	(66) หวี *
(68) นูหึ่ง*	(70) จรวด*	(71) มอเตอร์ไซด์	(79) ของกิน*
(87) อมยิ้ม	(88) ไอศกรีมโคน*	(91) โจงกระเบน	(92) ดุงน่อง (2)
(93) ต่างหู*	(96) หมวก*	(101) ตะกร้อ	(102) เปียโน*
(107) กอล์ฟ	(113) ธนู	(118) ทนาร	

สัญญาณนามมีองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือจากตารางที่ 2 จำนวน 12 สัญญาณ ดังนี้

(123) กระจก (2)	(124) กระเป่าเป้*	(126) กล้องถ่ายรูป*	(127) กล้องดูดาว
(128) กัญชา	(131) เครื่องดูดฝุ่น (2)*	(136) ดินสอ (2)**	(141) แปรงสีฟัน*
(142) ฝน**	(143) ภาพวาด	(144) ไม้ถูพื้น*	(155) ผ้าพันคอ*

การเคลื่อนหรือแสดงองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือก็อาจทำครั้งเดียวหรือทำซ้ำ ซึ่งหากมีการทำซ้ำมักมี จังหวะการเคลื่อนให้สัมพันธ์กับจังหวะของการเคลื่อนมือ การเคลื่อนหรือแสดงองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ บางกรณี เกิดขึ้นเพื่อเน้นตำแหน่งมือของสัญญาณ เนื่องจากองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือนั้นๆ เป็นตำแหน่งมือของสัญญาณ หรือเป็นองค์ประกอบความหมายของสัญญาณ เช่น หันศีรษะให้เห็นใบหู ในคูนามกับกริยา "ต่างหู-สวมต่างหู" และ "ผมเปีย-ดักเปีย", เปิดปากให้เห็นฟัน ในคูนามกับกริยา "ไม้จิ้มฟัน-แคะฟัน" และ "แปรงสีฟัน-สีฟัน" เป็นต้น

4.3.2 องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือในสัญญาณกริยา

สัญญาณกริยาทั้งหมดมีองค์ประกอบที่ไม่ใช้มืออย่างน้อย 1 องค์ประกอบ องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือที่ พบมากที่สุดในการสัญญาณกริยาได้แก่ องค์ประกอบปาก โดยพบในสัญญาณกริยาทั้งสิ้น 134 สัญญาณ คิดเป็น 86.45% ของสัญญาณกริยาทั้งหมด สำหรับองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือซึ่งพบรองลงมาได้แก่องค์ประกอบศีรษะ โดย พบในสัญญาณกริยาทั้งสิ้น จำนวน 110 สัญญาณ คิดเป็น 70.96% ของสัญญาณกริยาทั้งหมด องค์ประกอบที่ ไม่ใช้มือที่พบมาก 2 ประเภทข้างต้น มีการปรากฏร่วมกันในสัญญาณกริยาจำนวน 88 สัญญาณ คิดเป็น 56.77% ของสัญญาณกริยาทั้งหมด

องค์ประกอบปากในสัญญาณกริยาที่มีการทำสัญญาณซ้ำ มักมีจังหวะของการขยับริมฝีปากสอดคล้องกับจังหวะของการเคลื่อนมือ ผู้ทำสัญญาณจะขยับริมฝีปาก เมื่อเริ่มหรือจบการเคลื่อนมือในทิศทางหนึ่งๆ ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าในการทำสัญญาณกริยา ผู้ทำสัญญาณจะเคลื่อนหรือขยับส่วนต่างๆ ของใบหน้า ศีรษะ และ ลำตัวให้เห็นอย่างชัดเจน

ความหมายที่ได้จากองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือยังจำแนกได้ 2 ประเภทคือ ความหมายตรงจากรูปของ องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือนั้นๆ และความหมายอ้อม ซึ่งได้จากหมวดหรือประเภททางความหมายขององค์ประกอบที่ ไม่ใช้มือ สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือในคูนามกับกริยามีหน้าที่ต่างๆ ดังนี้

4.3.2.1 หน้าที่แสดงความหมายตรง

ความหมายประเภทนี้เห็นได้ชัดเจนกว่า โดยมีความหมายตามลักษณะของการเคลื่อน องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือนั้นๆ เช่น การเบ่งตา หมายถึงมองเห็นชัดเจนหรือทำให้มองเห็น ชัดเจน การขมวดคิ้ว หมายถึงใช้สายตาในระยะไกล (เล็ง) หรือการจ้องหมายถึง มอง เห็นบางสิ่งบางอย่าง การขยับปากหมายถึง กิน คุย สูบ ร้อง เป่า ฯลฯ การโยกลำตัว หมายถึง ทรงตัว หลบหลีก สวมใส่บางสิ่งบางอย่าง เป็นต้น

4.3.2.2 หน้าที่แสดงความหมายซ้อน

ความหมายประเภทนี้เห็นได้ไม่ชัดเจนนัก เมื่อพิจารณาจากรูปขององค์ประกอบที่ไม่ใช้มีอนั้นๆ ที่พบในงานวิจัยได้แก่การชี้องค์ประกอบคือ หมายถึงสีดำ พบในคู่สัญญาณ "แห้ว"- "ปอกแห้ว" , "ดินสอ"- "เขียนด้วยดินสอ" และการตวัดนิ้วบริเวณต้นแขนข้างลำตัว ด้านซ้าย หมายถึงสีขาว พบในคู่สัญญาณ "มันแกว"- "ปอกมันแกว"

4.3.3 ลำดับขององค์ประกอบที่ไม่ใช้มีอ

ในสัญญาณหนึ่งๆ หากมีองค์ประกอบที่ไม่ใช้มีอปรากฏมากกว่า 1 ประเภท (คือ ตา ปาก ศีรษะ และลำตัว) องค์ประกอบที่ไม่ใช้มีอเหล่านี้ พบทั้งที่ปรากฏขึ้นพร้อมๆ กัน อาทิเช่น "ตัดเล็บ" ทำโดยเม้มปากพร้อม ผงกศีรษะ, "คุยโทรศัพท์" ทำโดยขยับปากพร้อมเอียงศีรษะ, "ถูสบู่" ทำโดยเม้มปากพร้อมโยกศีรษะไปมา และ "ขี่จักรยาน" ทำโดยโยกศีรษะและลำตัวไปมาพร้อมๆ กัน หรือปรากฏอย่างมีลำดับ อาทิเช่น "ยิงธนู" ทำโดยขมวดคิ้ว แล้วจึงขยับริมฝีปาก, "ตอกไข่" ทำโดยเม้มปากพร้อมผงกศีรษะ แล้วจึงเปิดปาก และ "ส่องกระจก" ทำโดยใช้สายตาจ้อง แล้วจึงเอียงศีรษะไปมา เป็นต้น

4.4 ประเภทของคูนามกับกริยา

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบทางรูปที่ต่างกัน ของสัญญาณนามกับกริยาที่มีองค์ประกอบทำมีอเหมือนกัน ผู้วิจัยสามารถจำแนกคูนามกับกริยาในภาษามือไทยได้ ดังนี้

คูนามกับกริยาในภาษามือไทย		
ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2	ประเภทที่ 3
[+การเคลื่อนไหวมือ] [+ไม่ใช้มีอ]	[-การเคลื่อนไหวมือ] [+ไม่ใช้มีอ]	[+การเคลื่อนไหวมือ] [-ไม่ใช้มีอ]
122 คู่ (78.70%)	33 คู่ (21.29%)	(0)

จะเห็นได้ว่าเมื่อใช้้องค์ประกอบทางรูปที่ต่างกันเป็นเกณฑ์ในการจำแนก คูนามกับกริยาประเภทที่ 1 ได้แก่ คูนามกับกริยาที่มีองค์ประกอบต่างกัน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบเคลื่อนไหวมือ และองค์ประกอบที่ไม่ใช้มีอ และคูนามกับกริยาประเภทที่ 2 ได้แก่คูนามกับกริยาที่มีองค์ประกอบต่างกัน 1 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ไม่ใช้มีอ ซึ่งทั้งคูนามกับกริยาประเภทที่ 1 และ 2 มีองค์ประกอบไม่ใช้มีอเป็นองค์ประกอบ

ต่าง ส่วนคู่นามกับกริยาประเภทที่ไม่ปรากฏเลย ได้แก่ คู่นามกับกริยาที่มีองค์ประกอบการเคลื่อนไหวต่างกันเพียงองค์ประกอบเดียว

คู่นามกับกริยาในแต่ละประเภทยังจำแนกได้เป็นแบบต่างๆ ตามลักษณะของอาการเคลื่อนไหว [+ต่อเนื่อง] [+คงท่ามือ] และ [+ยัง] การทำสัญญาณชี้ [+ชี้] และ [-ชี้] และการใช้องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ [+ไม่ใช้มือ] [-ไม่ใช้มือ] [+ไม่ใช้มือมาก] และ [-ไม่ใช้มือมาก] ดังต่อไปนี้

แบบของคู่นามกับกริยาในภาษาไทย	
สัญญาณกริยา	สัญญาณนาม
A: [+ชี้ +ต่อเนื่อง +ไม่ใช้มือ]	ก: [+ชี้ +ยัง -ไม่ใช้มือ]
B: [+ชี้ +คงท่ามือ +ไม่ใช้มือ]	ข: [-ชี้ +ยัง -ไม่ใช้มือ]
C: [-ชี้ +ต่อเนื่อง +ไม่ใช้มือ]	ค: [+ชี้ +ยัง -ไม่ใช้มือมาก]
D: [-ชี้ +คงท่ามือ +ไม่ใช้มือ]	ง: [+ชี้ +ต่อเนื่อง -ไม่ใช้มือ]
E: [-ชี้ +ต่อเนื่อง +ไม่ใช้มือมาก]	จ: [+ชี้ +ต่อเนื่อง -ไม่ใช้มือมาก]
F: [-ชี้ +คงท่ามือ +ไม่ใช้มือมาก]	ฉ: [-ชี้ +ต่อเนื่อง -ไม่ใช้มือมาก]
G: [+ชี้ +ต่อเนื่อง +ไม่ใช้มือมาก]	ช: [-ชี้ +ต่อเนื่อง -ไม่ใช้มือ]
H: [+ชี้ +ยัง +ไม่ใช้มือ]	ซ: [-ชี้ +คงท่ามือ -ไม่ใช้มือ]
I: [+ชี้ +ยัง +ไม่ใช้มือมาก]	ฅ: [+ชี้ +คงท่ามือ -ไม่ใช้มือมาก]
J: [-ชี้ +ยัง +ไม่ใช้มือมาก]	ด: [-ชี้ +คงท่ามือ -ไม่ใช้มือมาก]
K: [-ชี้ +คงท่ามือ +ไม่ใช้มือ]	
L: [+ชี้ +คงท่ามือ +ไม่ใช้มือมาก]	

4.4.1 คู่นามกับกริยาประเภทที่มีองค์ประกอบต่าง 2 องค์ประกอบ

คู่นามกับกริยาที่มีองค์ประกอบต่าง 2 องค์ประกอบ อันได้แก่ องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ และองค์ประกอบการเคลื่อนไหว มีจำนวน 122 คู่สัญญาณ คิดเป็น 78.70% ของข้อมูลทั้งหมด สัญญาณกริยาจำแนกได้ 10 แบบ ส่วนสัญญาณนาม จำแนกได้ 6 แบบดังนี้

ชื่อนามกับกริยาประเภทที่ 1	
สัญญาณกริยา	สัญญาณนาม
A : [+ชี้ + ต่อเนื่อง + ไม่ใช่มือ]	ก : [+ชี้ + ยั้ง - ไม่ใช่มือ]
B : [+ชี้ + คงท่ามือ + ไม่ใช่มือ]	ข : [-ชี้ + ยั้ง - ไม่ใช่มือ]
C : [-ชี้ + ต่อเนื่อง + ไม่ใช่มือ]	ค : [+ชี้ + ยั้ง - ไม่ใช่มือมาก]
D : [-ชี้ + คงท่ามือ + ไม่ใช่มือ]	ง : [+ชี้ + ต่อเนื่อง - ไม่ใช่มือ]
E : [-ชี้ + ต่อเนื่อง + ไม่ใช่มือมาก]	จ : [+ชี้ + ต่อเนื่อง - ไม่ใช่มือมาก]
F : [-ชี้ + คงท่ามือ + ไม่ใช่มือมาก]	ฉ : [-ชี้ + ต่อเนื่อง - ไม่ใช่มือมาก]
G : [+ชี้ + ต่อเนื่อง + ไม่ใช่มือมาก]	
H : [+ชี้ + ยั้ง + ไม่ใช่มือ]	
I : [+ชี้ + ยั้ง + ไม่ใช่มือมาก]	
J : [-ชี้ + ยั้ง + ไม่ใช่มือมาก]	

จะเห็นได้ว่าสัญญาณกริยาและสัญญาณนามในประเภทที่ 1 มีการทำสัญญาณชี้ [+ชี้] หรือไม่ทำสัญญาณชี้ [-ชี้] ก็ได้ แต่สัญญาณกริยาทำด้วยอาการเคลื่อนไหวมือ 3 แบบ คืออาการเคลื่อนไหวแบบต่อเนื่อง [+ต่อเนื่อง] อาการคงท่ามือ [+คงท่ามือ] และอาการเคลื่อนไหวแบบยั้ง [+ยั้ง] ส่วนสัญญาณนามทำด้วยอาการเคลื่อนไหวเพียง 2 แบบคือ อาการเคลื่อนไหวต่อเนื่อง [+ต่อเนื่อง] และอาการเคลื่อนไหวแบบยั้ง [+ยั้ง] เมื่อจัดเป็นแบบต่างๆ โดยพิจารณาเฉพาะองค์ประกอบการเคลื่อนไหวมือ ก็จะได้เห็นว่าสัญญาณกริยามีรูปหลากหลายกว่าสัญญาณนาม ส่วนองค์ประกอบที่ไม่ใช่มือ [คิ้ว, ตา, ปาก, ศีรษะ, ลำตัว] ในสัญญาณนามกับกริยาประเภทนี้ มีลักษณะต่างกัน 2 ประการ คือ

- (1) สัญญาณนามมีองค์ประกอบที่ใช้มือเท่านั้น [-ไม่ใช่มือ] ส่วนสัญญาณกริยาที่เป็นคู่กันมีองค์ประกอบที่ไม่ใช่มือ [+ไม่ใช่มือ]
- (2) สัญญาณนามมีองค์ประกอบที่ไม่ใช่มือน้อย [-ไม่ใช่มือมาก] ส่วนสัญญาณกริยามีองค์ประกอบที่ไม่ใช่มือมาก [+ไม่ใช่มือมาก]

เมื่อสังเกตองค์ประกอบการเคลื่อนไหวมือ หรือองค์ประกอบที่ไม่ใช่มืออย่างใดอย่างหนึ่งของผู้ทำสัญญาณชื่อนามกับกริยาประเภทนี้ เราก็พอจะทราบได้ว่าสัญญาณที่เห็นเป็นสัญญาณนามหรือสัญญาณกริยา

เนื่องจากคู่นามกับกริยาประเภทนี้มีองค์ประกอบการเคลื่อนไหวมือ และองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือเป็นเกณฑ์ในการแยก
รูปคู่นามกับกริยา

4.4.2 คู่นามกับกริยาประเภทที่มีองค์ประกอบต่าง 1 องค์ประกอบ

คู่นามกับกริยาที่มีองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือต่างกันเพียงองค์ประกอบเดียว มีจำนวน 33 คู่ คิดเป็น
21.29% ของข้อมูลทั้งหมด สัญญานามกับกริยาประเภทนี้ จัดเป็นแบบต่างๆ ได้ดังนี้

คู่นามกับกริยาประเภทที่ 2	
สัญญาณกริยา	สัญญาณนาม
A : [+ชี้ + ต่อเนื่อง + ไม่ใช้มือ]	ง : [+ชี้ + ต่อเนื่อง - ไม่ใช้มือ]
C : [-ชี้ + ต่อเนื่อง + ไม่ใช้มือ]	ช : [-ชี้ + ต่อเนื่อง - ไม่ใช้มือ]
K : [-ชี้ + คงท่ามือ + ไม่ใช้มือ]	ชข : [-ชี้ + คงท่ามือ - ไม่ใช้มือ]
G : [+ชี้ + ต่อเนื่อง + ไม่ใช้มือมาก]	จ : [+ชี้ + ต่อเนื่อง - ไม่ใช้มือมาก]
L : [+ชี้ + คงท่ามือ + ไม่ใช้มือมาก]	ฉ : [+ชี้ + คงท่ามือ - ไม่ใช้มือมาก]
E : [-ชี้ + ต่อเนื่อง + ไม่ใช้มือมาก]	ฉข : [-ชี้ + ต่อเนื่อง - ไม่ใช้มือมาก]
F : [-ชี้ + คงท่ามือ + ไม่ใช้มือมาก]	ด : [-ชี้ + คงท่ามือ - ไม่ใช้มือมาก]

จะเห็นได้ว่าสัญญาณกริยา และสัญญาณนามจำนวน 7 แบบข้างต้น มีองค์ประกอบการเคลื่อนไหวมือ
เหมือนกัน เมื่อสัญญาณกริยาทำด้วยอาการเคลื่อนไหวแบบต่อเนื่อง [+ต่อเนื่อง] สัญญาณนามก็ทำด้วยอาการ
เคลื่อนไหวแบบเดียวกัน หรือเมื่อสัญญาณกริยาทำด้วยอาการคงท่ามือ [+คงท่ามือ] สัญญาณนามก็ทำด้วย
อาการเคลื่อนไหวแบบเดียวกัน และเป็นที่น่าสนใจที่อาการเคลื่อนไหวแบบยัง [+ยัง] ซึ่งเป็นอาการเคลื่อนไหวแบบ
ที่พบมากอย่างมีนัยสำคัญในสัญญาณนามประเภทแรก ไม่ปรากฏเลยในสัญญาณนามประเภทที่ 2 สัญญาณ
นามกับกริยาในประเภทนี้ ยังมีการทำสัญญาณชี้ [+ชี้] หรือไม่ชี้ [-ชี้] เหมือนกันด้วย ดังนั้น องค์ประกอบการ
เคลื่อนไหวในคู่นามกับกริยาประเภทนี้จึงเหมือนกันโดยสิ้นเชิง

องค์ประกอบที่ต่างกันของคู่นามกับกริยาประเภทที่ 2 จึงมีองค์ประกอบเดียว ได้แก่ องค์ประกอบที่
ไม่ใช้มือ และองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือในคู่นามกับกริยาประเภทนี้ มีลักษณะต่างกันแบบคู่นามกับกริยาประเภทที่
1 คือ

- (1) สัญญาณนามมีองค์ประกอบที่ใช้มือนั้น [-ไม่ใช้มือ] ส่วนสัญญาณกริยาที่เป็นคู่กันมีองค์
ประกอบที่ไม่ใช้มือ [+ไม่ใช้มือ]

(2) สัญญานนามมีองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือน้อย [-ไม่ใช้มือมาก] ส่วนสัญญานกริยามีองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือมาก [+ไม่ใช้มือมาก]

สรุปได้ว่าเมื่อสังเกตเฉพาะการเคลื่อนไหวของผู้ทำสัญญานคู่นามกับกริยาประเภทนี้ โดยไม่พิจารณาองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือของผู้ทำสัญญาน เราจะไม่ทราบว่าสัญญานที่เห็นเป็นสัญญานนามหรือสัญญานกริยา

4.5 คู่นามกับกริยาในภาษามือไทยกับภาษามืออเมริกัน

คู่นามกับกริยาในภาษามืออเมริกันใช้องค์ประกอบการเคลื่อนไหว เพียงองค์ประกอบเดียวแยกคู่นามกับกริยา (สุพัตลาและนิวพอร์ด, 1978) แต่สำหรับคู่นามกับกริยาในภาษามือไทย ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภทนั้น ปรากฏว่าประเภทที่ 1 จำนวน 122 คู่ (78.7%) ใช้องค์ประกอบการเคลื่อนไหว ในการแยกคู่นามกับกริยาได้ เหมือนภาษามืออเมริกัน องค์ประกอบการเคลื่อนไหวจึงมีบทบาทในการแยกคู่นามกับกริยาในภาษามือไทยเช่นกัน เพราะใช้แยกคู่นามกับกริยาในภาษามือไทยได้ถึง 78.7% แต่คู่นามกับกริยาประเภทที่ 1 ยังใช้องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือในการแยกคู่นามกับกริยาด้วย และคู่นามกับกริยาประเภทที่ 2 จำนวน 33 คู่ (21.29%) ก็ใช้องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือเพียงองค์ประกอบเดียวในการแยกคู่นามกับกริยา ดังนั้นองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือจึงมีความสำคัญที่สุดในการแยกคู่นามกับกริยาในภาษามือไทย เพราะใช้แยกคู่นามกับกริยาได้ทั้ง 2 ประเภท

เมื่อพิจารณาการแยกคู่นามกับกริยาในภาษามือไทยประเภทที่ 1 เปรียบเทียบกับคู่นามกับกริยาในภาษามืออเมริกัน ซึ่งใช้องค์ประกอบการเคลื่อนไหวเหมือนกันแล้ว พบว่าคู่นามกับกริยาในทั้งภาษามือไทยและภาษามืออเมริกันใช้องค์ประกอบการเคลื่อนไหวในลักษณะเดียวกัน คือใช้อากาของการเคลื่อนไหว และการทำสัญญานซ้ำต่างกันเหมือนกัน คือสัญญานนามมีองค์ประกอบการเคลื่อนไหวต่างจากสัญญานกริยา โดยมักทำด้วยอาการเคลื่อนไหวแบบยังซ้ำ ส่วนการใช้องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือนั้น ไม่สามารถทำการเปรียบเทียบได้ เนื่องจากไม่มีการศึกษาการใช้องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือในคู่นามกับกริยาของภาษามืออเมริกัน

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบทางรูปร่างกันในภาษามือไทยเปรียบเทียบกับคู่นามกับกริยาในภาษามืออเมริกัน ปรากฏว่าคู่นามกับกริยาในภาษามือไทยประเภทที่ 1 มีองค์ประกอบทางรูปร่างกันตรงกับคู่นามกับกริยาในภาษามืออเมริกัน อันได้แก่ องค์ประกอบท่ามือ องค์ประกอบทิศทางมือ และองค์ประกอบตำแหน่งมือ รวมทั้งทิศทางการเคลื่อนไหว แต่องค์ประกอบทางรูปร่างกันของคู่นามกับกริยาประเภทที่ 2 ยังมีองค์ประกอบการเคลื่อนไหวร่วมกันเพิ่มอีก 1 องค์ประกอบ

คู่นามกับกริยาในภาษาไทยจำนวน 80 คู่ คิดเป็น 51.60% หรือประมาณครึ่งหนึ่งของคู่นามกับกริยาทั้งหมด ได้มาจากการอาศัยความหมายของคู่นามกับกริยาในภาษาอังกฤษทั้งสิ้น 100 คู่¹ เป็นแหล่งข้อมูล แสดงให้เห็นว่าคู่นามกับกริยาที่มีความหมายตรงกันได้ในระหว่างภาษา แต่การที่มีความหมายตรงกันเท่านั้น อาจเป็นความบังเอิญ ผู้วิจัยจึงจะพิจารณารูปของคู่นามกับกริยาที่มีความหมายตรงกันเหล่านี้ เพื่อพิสูจน์ว่าคู่นามกับกริยาที่มีความหมายตรงกันนั้น มีรูปสัญญาณเหมือนหรือต่างจากคู่นามกับกริยาในภาษาอังกฤษหรือไม่ หากพบว่าทั้งสัญญาณนามกับกริยาของไทยมีรูปเหมือนกับของอเมริกัน ก็น่าจะสันนิษฐานได้ว่าเป็นคู่นามกับกริยาที่ไทยยืมมาจากอเมริกัน แต่หากพบว่ามีเฉพาะรูปสัญญาณกริยาเหมือนกัน ก็สันนิษฐานได้ว่าไทยยืมสัญญาณกริยามาจากอเมริกัน แล้วใช้วิธีการผันรูปสัญญาณที่ต่างไป ทำให้ได้รูปสัญญาณนามที่ไม่เหมือนกับของอเมริกัน

คู่นามกับกริยาในภาษาไทยกับภาษาอังกฤษที่มีความหมายตรงกัน 80 คู่ จำแนกตามองค์ประกอบทางรูปต่างได้เป็นคู่นามกับกริยาในภาษาไทยประเภทที่ 1 จำนวน 65 คู่ ซึ่งผู้วิจัยจะไม่พิจารณารูปคู่นามกับกริยาของไทยจำนวน 65 คู่ดังกล่าวเปรียบเทียบกับรูปคู่นามกับกริยาในภาษาอังกฤษ เนื่องจากพบแล้วว่าเป็นคู่นามกับกริยาที่ไทยใช้องค์ประกอบการเคลื่อนไหวมือในการแยกรูปคู่นามกับกริยาเหมือนอเมริกัน แต่คู่นามกับกริยาเหล่านี้อาจไม่มีองค์ประกอบทางรูปของสัญญาณเหมือนกันเลยก็ได้ ดังนั้นผู้วิจัยไม่สรุปว่าคู่นามกับกริยา 65 คู่เป็นสัญญาณที่ไทยยืมมาจากอเมริกันหรือไม่

ผู้วิจัยจะพิจารณาคู่นามกับกริยาในประเภทที่ 2 จำนวน 15 คู่เปรียบเทียบกับคู่นามกับกริยาในภาษาอังกฤษ เนื่องจากพบแล้วว่าคู่นามกับกริยา 15 คู่นี้เป็นคู่สัญญาณที่ไทยใช้องค์ประกอบทางรูปในการแยกรูปคู่นามกับกริยาต่างไปจากของอเมริกัน คือไทยใช้องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ ส่วนอเมริกันใช้องค์ประกอบการเคลื่อนไหวมือ ซึ่งน่าสนใจเพราะหากพบว่าไทยมีเฉพาะรูปสัญญาณกริยาเหมือนของอเมริกัน ก็จะทำให้ทราบได้ว่าไทยมีวิธีการผันรูปต่างจากอเมริกัน

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ คู่นามกับกริยาในภาษาอังกฤษที่ไม่เป็นคู่นามกับกริยาในภาษาไทย 20 คู่ ได้แก่ กระตึงประตู-กดกระตึงประตู, กระเป๋าสตางค์-เปิดกระเป๋าสตางค์, กล้องถ่ายวิดีโอ-ถ่ายวิดีโอ, ตาขอ-เกี่ยว, เครื่องสูบลม-สูบลม, จอบ-ขุด, ขุดกระโปรง-สวมขุดกระโปรง, เตียง-นอน, แต่งโม-ติดแต่งโม, ถุงเท้า-สวมถุงเท้า, นม-รีดนม, ฝาขวด-เปิดฝาขวด, ยา-กินยา, ลิ่นชัก-ดึงลิ่นชัก, ลิปสติค-ทาลิปสติค, แวนกันลม-สวมแวนกันลม, สายตึงกางเกง-สวมสายตึงกางเกง, สี-ทาสี, เลือคอกลม-สวมเลือคอกลม และแฉ้-ฟาดแฉ้

คู่นามกับกริยาในภาษามือไทยประเภทที่ 2 จำนวน 15 คู่ที่มีความหมายตรงกับของอเมริกัน ได้แก่

ตารางที่ 12 : คู่นามกับกริยาในภาษามือไทยกับภาษามืออเมริกันที่มีความหมายเหมือนกัน
กระเป่าเป้- สะพายเป้ (124)
กล้องถ่ายรูป- ถ่ายรูป (126)
เครื่องดูดฝุ่น-ดูดฝุ่น (131)
เครื่องพิมพ์ดีด-พิมพ์ดีด (132)
จักรเย็บผ้า-เย็บผ้า (134)
ที่ตะไบเล็บ-ตะไบเล็บ (137)
แปรงลบกระดาน-ลบกระดาน (140)
แปรงสีฟัน-สีฟัน (141)
ไม้ถูพื้น-ถูพื้น (144)
จักรเย็บผ้า-เย็บผ้า (146)
จานบิน-จานบินบิน (147)
รถไฟ-รถไฟแล่น (148)
รถยนต์-ขับรถยนต์ (149)
เรือดำน้ำ-เรือดำน้ำแล่น (150)
ผ้าพันคอ-ใส่ผ้าพันคอ (155)

คู่นามกับกริยา 15 คู่ข้างต้น เป็นคู่นามกับกริยาที่มีองค์ประกอบท่ามือเหมือนกันในทั้ง 2 ภาษา 9 คู่แสดงว่าอาจเป็นคู่สัญญาณที่ไทยยืมจากอเมริกัน ส่วนอีก 9 คู่เป็นคู่นามกับกริยาที่ไทยมีท่ามือต่างจากอเมริกัน แสดงว่าไม่ใช่สัญญาณยืมจากอเมริกัน แต่การที่มีความหมายตรงกันเท่านั้นเป็นความบังเอิญ สัญญาณนามในคู่นามกับกริยา 9 คู่มีองค์ประกอบการเคลื่อนไหวมือต่างจากสัญญาณนามในภาษามืออเมริกัน ดังนี้

ตารางที่ 13 : สัญลักษณ์นามในภาษามือไทยกับภาษามืออเมริกันที่มีความหมายและท่ามือเหมือนกัน แต่มีการเคลื่อนไหวต่างกัน		
ชื่อกับกริยา	ภาษามือไทย	ภาษามืออเมริกัน
กระเป่าเป้	[-ชี้] [+คงท่ามือ]	[+ชี้] [+ยัง]
สะพายเป้	[-ชี้] [+คงท่ามือ]	
กล้องถ่ายรูป	[+ชี้] [+คงท่ามือ]	[+ชี้] [+ยัง]
ถ่ายรูป	"-----"	[-ชี้] [+ยัง]
เครื่องพิมพ์ดีด	[+ชี้] [+ต่อเนื่อง]	[+ชี้] [+ยัง]
พิมพ์ดีด	"-----"	[+ชี้] [+คงท่ามือ]
ที่ตะไบเล็บ	[+ชี้] [+ต่อเนื่อง]	[+ชี้] [+ยัง]
ตะไบเล็บ	[+ชี้] [+ต่อเนื่อง]	
แปรงลบกระดาน	[+ชี้] [+ต่อเนื่อง]	[+ชี้] [+ยัง]
ลบกระดาน	[+ชี้] [+ต่อเนื่อง]	
แปรงสีฟัน	[+ชี้] [+ต่อเนื่อง]	[+ชี้] [+ยัง]
สีฟัน	[+ชี้] [+ต่อเนื่อง]	
ไม้ถูพื้น	[+ชี้] [+ต่อเนื่อง]	[+ชี้] [+ยัง]
ถูพื้น	[+ชี้] [+ต่อเนื่อง]	
จักรยาน	[+ชี้] [+ต่อเนื่อง]	[+ชี้] [+ยัง]
ขี่จักรยาน	[+ชี้] [+ต่อเนื่อง]	
รถยนต์	[+ชี้] [+ต่อเนื่อง]	[+ชี้] [+ยัง]
ขับรถยนต์	[+ชี้] [+ต่อเนื่อง]	

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าสัญลักษณ์กริยาในภาษามือไทยมีองค์ประกอบการเคลื่อนไหวต่างจากสัญลักษณ์กริยาในภาษามืออเมริกัน 2 สัญลักษณ์ ได้แก่ "ถ่ายรูป" และ "พิมพ์ดีด" สัญลักษณ์กริยา "ถ่ายรูป" ในภาษามือไทย ทำซ้ำด้วยอาการคงท่ามือ [+ชี้+คงท่ามือ] ส่วนสัญลักษณ์กริยา "SNAP PHOTOGRAPH" ในภาษามืออเมริกัน ทำครั้งเดียวด้วยอาการเคลื่อนไหวแบบยัง [-ชี้+ยัง] และสัญลักษณ์กริยา "พิมพ์ดีด" ในภาษามือไทย ทำซ้ำด้วยอาการเคลื่อนไหวต่อเนื่อง [+ชี้+ต่อเนื่อง] ส่วนสัญลักษณ์กริยา "TYPE" ทำซ้ำด้วยอาการคงท่ามือ [+ชี้+คงท่ามือ] และองค์ประกอบการเคลื่อนไหวในสัญลักษณ์นาม "กล้องถ่ายรูป" และ "เครื่องพิมพ์ดีด" ของไทยก็ต่างจากอเมริกันด้วย แสดงให้เห็นว่าชื่อกับกริยาในภาษามือไทยอาจมีความหมาย และมีองค์ประกอบท่ามือเหมือนกัน แต่อาจทำด้วยอาการเคลื่อนไหวต่างกันทั้งคู่

จากตารางข้างต้น สัญญานุกรยาในภาษามือไทยมีองค์ประกอบการเคลื่อนไหวเหมือนกับภาษามืออเมริกัน 7 สัญญาณ ได้แก่ "สะพายเป้", "ตะโบเล็บ", "ลบกระดาน", "สีฟัน", "ถูพื้น", "ชี้จักรยาน" และ "จับรด" แต่เมื่อผันรูปสัญญาณแล้ว สัญญานามในภาษามืออเมริกันมีองค์ประกอบการเคลื่อนไหวแบบ [+ชี้] [+ยัง] ในขณะที่องค์ประกอบการเคลื่อนไหวในสัญญานามไม่มีการเปลี่ยนแปลงไป แสดงให้เห็นว่าคู่นามกับกรยาในภาษามือไทยที่มีความหมาย และมีองค์ประกอบท่ามือเหมือนกับคู่นามกับกรยาในภาษามืออเมริกัน .ไม่ว่าถูกผันรูปสัญญาณหรือไม่ ก็อาจมีองค์ประกอบการเคลื่อนไหวต่างกันอีกก็ได้

ในบทนี้ผู้วิจัยได้อธิบายรูปของคู่นามกับกรยาในภาษามือไทย โดยเน้นวิเคราะห์องค์ประกอบทางรูปที่ต่างกันของคู่นามกับกรยา ทำให้เห็นว่าคู่นามกับกรยาในภาษาไทยสามารถจัดเป็นประเภทได้ 2 ประเภท โดยอาศัยองค์ประกอบต่างเป็นเกณฑ์ในการจำแนก คู่นามกับกรยาประเภทที่ไม่ปรากฏในงานวิจัย ได้แก่ คู่นามกับกรยาที่มีองค์ประกอบการเคลื่อนไหวต่างกันเพียงองค์ประกอบเดียว ทั้งนี้พบด้วยว่าองค์ประกอบที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการแยกคู่นามกับกรยาในภาษามือไทย คือองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ เนื่องจากคู่นามกับกรยาทั้ง 2 ประเภท ใช้องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือต่างกันในลักษณะเดียวกัน [+/- ไม่ใช้มือ] และ [+/- ไม่ใช้มือมาก] ในการแยกคู่นามกับกรยา คู่นามกับกรยายังจำแนกได้เป็นแบบต่างๆ โดยพบสัญญาณกรยาทั้งสิ้น 12 แบบ (แบบ A-L) และพบสัญญาณนามทั้งสิ้น 10 แบบ (แบบ ก-ฉ) แต่เมื่อพิจารณาการปรากฏแบบของสัญญาณในแต่ละประเภทแล้ว พบว่าคู่นามกับกรยาประเภทที่ 1 มีการปรากฏของสัญญาณกรยา 10 แบบ สัญญาณนามมีการปรากฏ 6 แบบ ส่วนคู่นามกับกรยาประเภทที่ 2 มีการปรากฏของสัญญาณกรยาและสัญญาณนาม 7 แบบเท่ากัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย